

293
ZOO ZINGT HOLLAND

LIEDERENBUNDEL

VOOR DEN

NEDERLANDSCHEN VOLKSZANG

96 LIEDEREN

Hupfeld's Filiaal - Directie Duwaer & Naessens
Piano - Phonola & Muziekhandel Amsterdam - 's-Gravenhage

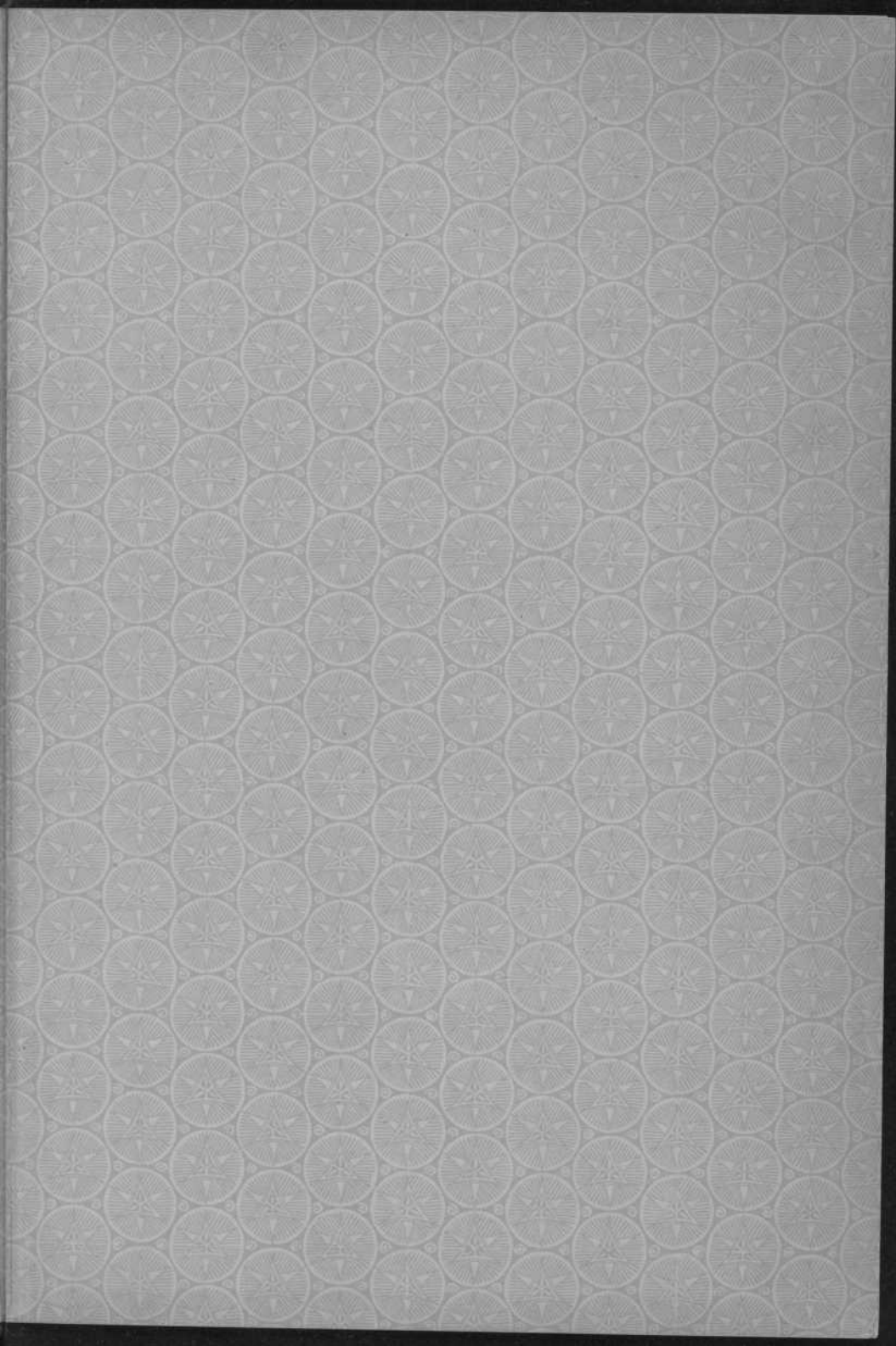
15 A 20

15 A 32

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

0254 4325

8208647

KONINKLIJKE
BIBLIOTHEEK

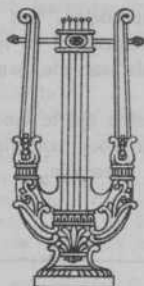
ZOO ZINGT HOLLAND

LIEDERENBUNDEL

VOOR DEN

NEDERLANDSCHEN VOLKSZANG

96 LIEDEREN

Samengesteld door JOH. OOSTVEEN

2e vermeerderde druk.

Hupfeld's Filiaal-Directie Duwaer & Naessens
Piano-Phonola & Muziekhandel Amsterdam-'s Gravenhage

L.S.

VOLGAARNE voldoe ik aan het verzoek van „Hupfeld's Filiaal Directie Duwaer & Naessens" om een aanbevelend woord bij de hier geboden door haar uitgegeven verzameling Nederlandsche Liederen.

Deze bundel bevat, behalve een klein aantal oude bekenden, voor het grootste gedeelte liederen die niet in andere bundels voorkomen. Is dit op zich zelf reeds een verdienste, die verdienste wordt groter wanneer het blijkt dat deze liederen een grootere verbreiding ten volle verdienen. Naast de bestaande gunstig bekende bundels is deze bundel met zijn evenzeer mooien inhoud, zeker niet „te veel" te noemen.

Met aandrang beveel ik deze verzameling dan ook in de belangstelling van de minnaars van het Hollandsche lied aan!

AMSTERDAM, Januari 1916.

L. ADR. VAN TETTERODE

L.S.

Bij de uitgave van dezen bundel werd mij verzocht een aanbeveling te schrijven. Gaarne, zeer gaarne voldoe ik aan dit verzoek. Het Nederlandsche lied werd te vaak in ons land verdrongen door uitheemsche muziek. Waar nu ons volk tegenwoordig gelegenheid vindt zijn eigen liederen te leeren kennen op allerlei opgewekte, prettig ingerichte avonden, zal een bundel als deze veel bijdragen tot den bloei van onzen nationalen zang.

Het volk zal begrijpen en meevoelen, wat in eigen land geboren werd. Die muziek zal den weerklink zijn van eigen lief en leed.

Daarom breng ik gaarne hulde aan de samenstellers en medewerkers van dit nieuwe, frissche werk.

Moge deze bundel binnen korten tijd te vinden zijn in alle kringen van Nederland en moge dit de belooning zijn voor hen, die vol liefde tijd noch moeite spaarden, om de uitgave aantrekkelijk te doen zijn.

AMSTERDAM, Januari 1916.

W. DE VEER-DE LANGE

Voorwoord voor den 2den druk.

DAT nu reeds een tweede druk van dezen bundel noodzakelijk is gebleken, mag als een verheugend feit, voor den Nederlandschen Volkszang worden beschouwd.

Het Hollandsche lied blijkt toch zijn weg in het huisgezin te vinden.

Zooals men bemerkt verschilt deze tweede uitgave in zooverre van de eerste, dat het aantal liederen met een dertigtal vermeerderd is, dank zij de medewerking van vele Componisten, Dichters en Uitgevers.

Gaarne betuigen wij hier onzen dank aan allen die door woord of daad hulp hebben verleend, ook aan hen die ons hunne opmerkingen niet onthielden, met welke opmerkingen wij zooveel mogelijk ons voordeel hebben gedaan.

En hiermede zenden wij deze liederen onder het Nederlandsche Volk. Mogen zij opnieuw hun weg vinden en krachtig medehelpen tot verbreiding en verheffing van onzen Volkszang.

AMSTERDAM, October 1918.

JOH. OOSTVEEN

INHOUD

No.	COMPONIST	TITEL	DICHTER	BLZ.
1	ABRAMSZ, S.	Een Liedeke van minne	S. Abramsz.	2
2	ANDRIESSEN Jr. C.	Haarlemsch Liedeke	C. R.	4
3	BEYERLE, GEORGE	Mool Holland	W. H. Kirberger.	6
4	BOSMAN, TH.	Van 't Beijerlandsch Boerken	H. W. van der Mey	8
5	CUYPERS, HUB.	Sariotteken	René de Clercq	10
6	GALESLOOT, W.	Huzarenlied.	Dr. Felix Rutten.	11
7	GARMS Jr., J. H.	Van den menestrele.	Dr. W. Zuidema.	12
8	"	De vrede van Munster	"	14
9	"	Bloemen	"	16
10	HAMERS, A. P.	't Gelukskind. Op. 20 No. 5.	H. W. van der Mey	18
11	"	Jongens, wil je het ijzer smeden. Op. 14 No. 4.	"	20
12	"	Ons Lied van de Zee. Op. 15.	H. W. van der Mey en M. J. Hofland	22
13	"	We ruilen toch ons landje niet. Op. 13 No. 2.	H. W. van der Mey	24
14	"	Wij willen Holland houden. Op. 12 No. 1.	"	26
15	"	Opregt	Mr. J. N. van Hall	27
16	HART, W. P. E. de	Matrozenlied. Op. 40 No. 1.	H. J. Schimmel	28
17	HEYBLOM, AL. W. A.	Kerstkindje	Ferd. Kloek.	31
18	KLOEK, FERD.	Volkslied. Op. 29 No. 2.	H. W. van der Mey	34
19	KULER, KOR.	Vrijwilligers-Marsch	C. de Marees van Swinderen	36
20	KUNST, J.	Het Liedje van den Smid	Tr. Liekens.	38
21	LOMAN Jr., A. D.	Kermislied	Hubert Mells	40
22	"	Van 't Vlaamsche Poeske	As. Vrijland	42
23	LOOSJES, V.	Daar komen de Jongens van Holland an	A. Loosjes	44
24	"	Regendag	V. Loosjes	46
25	VAN OORT, H. G.	Leg uw beide blanke handjes. Op. 8 No. 1.	Jac. Perk	47
26	"	Geen overpad	H. W. van der Mey en M. J. Hofland	50
27	OOSTVEEN, JOH.	Het Kindeke in de Kribbe. Op. 3	Jacoba F. D. Mossel	51
28	"	Werkmanslied. Op. 5	Mr. J. N. van Hall	54
29	"	Het lied van „Volkzang”. Op. 6	"	56
30	PAARDEKOOPEL, J.	Van 't schippertje dat zou gaan varen	H. W. van der Mey	58
31	RECKERS, JOS.	Hans en Trieneke	"	60
32	VAN RENNES, CATH.	Brechtjebuur. Op. 49	J. D. C. van Dokkum	62
33	RUYNEMAN, DAN.	Mijn lieveken open je deurken en lach	Reddingius	64
34	SCHNITZLER, LOUIS	Moeders Liedje. Op. 10 No. 3	J. van Maurik.	67
35	SCHOOLEMAN, A. J.	Een Liedje van Koppelstok den Veerman	"	70
36	SMITS, W.	Vlaggelied	Dr. J. P. Heye	72
37	SPOEL, ARN.	Grietje van den Mulder. Op. 46 No. 6.	H. W. van der Mey	74
38	"	De vlaggen uit. Op. 46 No. 3	"	76
39	STOKHUYZEN, H.	Morgenlang	Dr. J. P. Heye	77
40	TETTERODE, L. A. v.	Ons Lied. Op. 69	H. W. van der Mey en M. J. Hofland	80
41	"	Duinlied	Dr. J. P. Heye	82
42	TIERIE Jr., J. F.	Danswijzen. Op. 12 No. 2	S. H. H. Adelaar-Leon	84
43	TVSSEN, H.	Limburg mijn Vaderland	G. Krkelberg.	86
44	VALERIUS „GEDENCK- CLANCK”	Een liedje van de zee	"	88
45	"	Hoe groot, o Heer	"	90
46	"	Merck toch hoe sterck	"	92
47	"	O Heer die daer	"	94
48	"	Wilt heden nu treden	"	95
49	VEER, JOH. DE	Driezing	S. Bonn	96
50	VIOTTA, J. J.	Te Land en ter Zee	J. P. Heye	100
51	"	Zilveren Vloot.	"	102
52	WERTHEIM, A. C.	Verwachting. Op. 9 No. 1	François Pauwels	104
53	"	Menschlijk. Op. 9 No. 2	A. C. Wertheim	107
54	WINNUST, JOH.	Heideliedje	J. P. Heye	109

No.	COMPONIST	TITEL	DICHTER	BLZ.
55	ZAGWYN, HENRI . . .	Van een Smeder	<i>Leo Bouchery</i>	110
56		Des winters als het reghent		112
57		Er was een oorlogschip		114
58		Frysk Folksliet	<i>E. H. Halbertsma</i>	116
59		Gertji		118
60		'k Heb mijn wagen volgeladen		120
61		Het Klooster van St. Arjaan	<i>Fr. de Cort</i>	122
62		Patriottenlied		124
63		Wij leven vrij	<i>J. Brand</i>	125
64		Wien Neerlandsch bloed	<i>H. Tollens</i>	126
65		Wilhelmus van Nassouwe 1607	<i>Marnix v. St. Aldegonde</i>	127
66		Idem 1626	"	128

SUPPLEMENT

67	AMORY, A. H.	Wiegeliedje	<i>Vada</i>	129
68	"	Een Kruispunt	"	130
69	AVERKAMP, ANT.	Kerstlied	<i>J. D. C. van Dokkum</i>	132
70	BOSMAN, THEO	Het boertje van de klei	<i>H. W. van der Mey en M. J. Hofland</i>	135
71	DRESDEN, SEM.	Als ik van Uw effen voorhoofd	<i>Jacques Perk</i>	136
72	HART, W. P. E. DE	Spelevaren	<i>Justine de Bunje</i>	140
73	HULLEBROECK, EMIEL	Hij die geen liedje kan zingen	<i>Willem Gijssels</i>	143
74	"	Tineken van Heule	<i>René de Clercq</i>	145
75	"	Het liedje van den Beiaardier	<i>H. Broeckaert</i>	147
76	"	Karlyntje	<i>L. Lambrechts</i>	149
77	"	De Dahlia	"	151
78	JANSEN, ALETTA	Riemen en Stuur	<i>A. Boogaerdt—'t Hooft</i>	153
79	LINDEN VAN SNELRE- WAARD—BOUDEWIJNS MEVR. NELLY V. D.	Zeven dappere Kereltjes	<i>W.</i>	155
80	LAMBRECHTS—VOS, ANNA	Van een boos jongentje Op. 10	<i>Albertine Steenhoff— Smulders</i>	158
81	NOSKE, A. A.	Van een mulderinneke	<i>Emile Seipgens</i>	161
82	OOSTVEEN, JOH.	Grootmoeder breikous	<i>H. W. van der Mey</i>	163
83	"	Als de golven rijzen	<i>H. W. van der Mey en M. J. Hofland</i>	165
84	RECKERS, JOS.	Dikkie	<i>H. W. van der Mey</i>	166
85	"	Zingende Bard	<i>Bern. Verhoeven</i>	168
86	"	Inkwartiering	<i>H. W. van der Mey</i>	170
87	RÖNTGEN, JULIUS	Ik hoorde dees dagen een maagetje klagen		172
88	"	Meisken jong, mijn maegdecken teer		174
89	"	Wij willen 't haesken jagen		176
90	TUSSENBROEK, H. VAN	De huiselijke haard		178
91	WALL, C. VAN DER	Onze Vlag	<i>H. W. van der Mey</i>	180
92	WETTIG—WEIJSEN- BORN, E.	Zooals een vogelijn	<i>Justine de Bunje</i>	182
93	"	Het schoonste lied	<i>G. Kuiper</i>	184
94	"	Romance	<i>H. W. van der Mey</i>	187
95	ZAGWYN, HENRI	Paardebloemetje	"	188
96	"	Op de heide	<i>S. G. de Boer</i>	192

1. Liedeke van minne.

S. Abramsz.

S. Abramsz.

Licht. Niet snel.

mf

1. Ik

*p**mf*

ken een meis. je
blon. de, bian. ke
is de nieu. we

blond en blank, Een meis. je om te ste. len! Zij
maag. de. lijn Heeft mij haar hart ge. ge. ven En
len. te. daar, Dan gaan we sa. men trou. wen! Ons

ken een meis. je
blon. de, bian. ke
is de nieu. we

heeft een leest. je
ik heb. in den
huis. je staat al

recht en slank En oo. gen als ju. wee. len. Haar
ma. ne. schijn Haar trouw be. loofd voort le. ven: 'k Ben
kant en. klaar En 't zal ons nooit be. rou. wen: Een

heeft een leest. je
ik heb. in den
huis. je staat al

neus . je is recht, haar mond . je klein, Haar hoofd . je bel . der, 't hart . je — rein; Als
rij . ker — dan ik zeg . gen kan... Ja, 'k ruil niet met een e — del . man! Ik
huis . je — met een ro . zen . heg En met een tuin . tje aan den — weg! Een

mf

zil . ver klinkt haar lied . je Op lus . tig me . lo . die . tje; Als
gun hem zijn ju — wee . len... Mijn bruid . je is om te ste . len; Ik
huis . je voor ons bei . den — Wie zou ons niet be . nij . den! Een

f

zil . ver klinkt haar lied . je Op lus . tig me . lo . die . tje.
gun hem zijn ju wee . len... Mijn bruid . je is om te ste . len!
huis . je voor ons bei . den — Wie zou ons niet be . nij . den! Einde.

p

mf

2. Dat
3. En

mf

2. Haarlemsch Liedeke.

G.R.

C. Andriessen Jr.

Vlug en opgewekt.

p

1. 't Maan - tje lacht vroo - lijk aan't don - ker a - zuur,
 2. Nach - te - gaal - slag, uit het geu - ri - ge hout,
 3. Smacht — niet het wind - je naar 't vroo - lij - ke spel,

Piano accompaniment for the first verse, continuing the rhythmic pattern from the introduction.

mf *p*

't Spren - kelt met zil - ver de ba - ren;
 Klinkt — er van tus - schen de blâ - ren;
 't Spel — met uw goud - blon - de ha - ren?

Piano accompaniment for the second verse, featuring a more complex harmonic structure with some chromaticism.

p

Hoer, — hoe ver - trouw' - lijk elk golf - je ons noodt, —
 Zul - len we saam op den vriend' - lij - ken plas —
 Im - mer nog heeft het voor ie - der ver - heeld, —

Piano accompaniment for the third verse, returning to a simpler harmonic texture.

cresc.

Zie hoe ver leid'lijk daar wie gelt de boot,
 Zoe ken wat schoons in dat lie de ke was,
 Wat mensoms ginds aan uw lip jes ont steelt.

f
 1-3. Lief ste, o lief ste, kom va ren;

ff
 Lief ste, o lief ste, kom va ren, Op

rit.

'tlok - ken - de, lo - ken - de Spa ren, *a tempo*

*rit.**decresc.*

3. Mooi Holland.

W. H. Kirberger. (Fabiës.)

George Beijerle.

Opgewekt.

f

1. Hol-land met zijn mal-sche wei, Hol-land met zijn paar-se-hei,

Met zijn vlak-ten van flu-weel, Hol-land is een land-ju-weel!

Einde.

Vrij in de maat.

p

2. Siert de Len-te Hol-lands wei Met haar ful-pen groe-ne-
 3. Brandt de Zo-mer op het-land, 'k Zie den nij-vren boe-ren-
 4. Kleurt de Herfst weer veld en-bosch Met zijn geel-ge-kleur-den-
 5. Snoert de Win-ter stroom en-gracht, Hol-land is en blijft een-

sprei, 'k Hoor de dart' le koet - jes loei - en, 'kZie de
 stand Zwoe - gend langs hun ak - kers gaan, Dei - nend
 dos, 'k Zie het broin en 'tgeel zich we - ven Langs de
 pracht, 'b Zie de paar tjes - lus - tig zwe - ven Door de

speel - sche kalf - jes - stoei - en, 't Land - volk dan - sen bij de
 van het rij - pend graan, 's Mor - gens vroeg en 'sa - vonds
 goud - ge tin - te dre - ven; Siert hij veld - en beemd en
 wit - be - sneeuw - de dre - ven Op het spie - gel - glad - de

f *iets breeder*

veel, Hol - land, Hol - land, is een land - ju - weel!
 spa.. Hol - land, Hol - land, heeft geen we - der - ga!
 pad.. Hol - land, Hol - land, is een kleu - ren - schat!
 ijs.. Hol - land, Hol - land, is een, pa - ra - dijs.

f *iets breeder*

Na Coup. 5 van het
teeken § tot Einde.

Hoogachtend opgedragen aan den Volksdichter van Amstelland
Mr. H. W. van der Mey.

4. Van 't Beijerland'sch Boerken.

(Zijn er zoo?... zoo zijn er!)

H. W. van der Mey.

Theo Bosman.

Jolig.

1. Daar was een boer-ken op Beij-er-land, op Beij-er-land, op
 2. Daar was een boe-rin-ne op Beij-er-land, Heel bij de hand, heel
 3. Daar woont een boer-ken op Beij-er-land, op Beij-er-land, op

Beij-er-land, Zin stee-ken dat stond aan den wei-de-kant, den
 bij de hand, Die zag er de stee aan den wei-de-kant, den
 Beij-er-land, Zin stee-ken dat stond aan den wei-de-kant, den

wij-den wei-de-kant. En zo'n boe-re-stee, met een
 wij-den wei-de-kant. Daar die boe-re-stee, met zo'n
 wij-den wei-de-kant. En de we-duw-vrouw met zes

flin - ke stal vee Is niks voor een boer in zn een - tje, o nee, Wat
 flin - ke stal vee Is net iets voor mij en mn zes kin - dren mee, Ze
 kin - de - ren mee Die trouw - de den boer om zn vee en de stee. Nou

zou ie nou zaai - en, wat zou ie nou maai - en, Al
 ging hem aant' aai - en, ze ging hem aant' paai - en, Al
 mag ie al maai - en, 't Is uit met het aai - en, Al

van - den uch - tend tot - den noen, Zoo zon - der boe - rin - ne Heel
 van - den uch - tend tot - den noen, De slim - me boe - rin - ne Ze
 van - den uch - tend tot - den noen, Hij heeft zn boe - rin - ne En

recht naar zijn zin - ne, Dat is voor een boer toch geen doen.
 kreeg er haar zin - ne, De boer kon d'r niks te - gen doen.
 toch niet zn zin - ne, Maar kan het niet o - ver meer doen.

5. Sarlotteken.

René de Clercq.

Hubert Cuypers.

Teeder. *♩...44.*
p ten. *mf* Con moto.

1. O, als ik U zacht in mijn ar - men neem, lief zot.te.ken, —
 2. Uw oog is zoo bruin en zoo zoet — als zeem, van't pot.te.ken. —
 3. Van lief.de de vol . heid, van vals.ch.heid geen zweem, hert bot.te.ken. —
 4. Ach, kus.sen wél.kan . der, gij licht en ik schreem, lief zot.te.ken. —

En weet.je voor ons niet een hut.je van leem, Sar . lot.te.ken? —

♩...76. Con moto ma non troppo. *Meno mosso.*
f *p*
 Jo . chei, — jo . chei, — een hut.te.ken in de

a tempo *p rit. et ten.*
f *p*
 hei, — Jo . chei, — jo . chei, — een hut.te.ken in de hei!

ten. *l.h.*

6. Huzarenlied.

Voor Kees, Annie en Wim
Uit de „Varende Zanger“

Dr. Felix Rutten.

Willem Galesloot.

Pittige galopmaat.

1. Hou je kra-nig, hou je hoog,
2. Frisch en vroo-lijk, vrij en frank,
3. Land-be-wa-kers, oo-gen-lust,

Hou je frisch maar hou je droog, Ka-ve-lie-ren, ka-ve-lie-ren, Hop, hop, hop, met
Hou je mooi-en sa-bel blank, Stra-ten-vreugd en feest der oo-gen, Hop, hop, hop, met
Zijt gij dap-per, wij ge-rust. De-hu-za-ren, de-hu-za-ren, Hop, hop, hop, met

lich-ten tred, Laat de blau-we man-tels zwie-ren, Ret-te-ke, tet-te-ke, ret-te-ke-tet,
lich-ten tred, Blick-sem-snel voor-bij-ge-vlo-gen, Ret-te-ke, tet-te-ke, ret-te-ke-tet,
lich-ten tred, Rij-den of ze prin-sen wa-ren, Ret-te-ke, tet-te-ke, ret-te-ke-tet,

mf Licht begeleiden

f cresc. Laat de blau-we man-tels zwie-ren, Ret-te-ke, tet-te-ke, ret-te-ke-tet.
Blick-sem-snel voor-bij-ge-vlo-gen, Ret-te-ke, tet-te-ke, ret-te-ke-tet.
Rij-den of ze prin-sen wa-ren, Ret-te-ke, tet-te-ke, ret-te-ke-tet.

7. Van den menestrele.

Dr W. Zuidema.

J. H. Garms. Jr.

Lustig en guitig.

1. Cle - ne van goet, ho - ge van moet, Rije in si - re
 2. Sele die gromt, al - si comt, Ho - rti sijn ge -
 3. Waer die joecht, haer ver - hoecht In den sue - ten

ke - le, Rije in si - re ke - le,
 que - le, Ho - rti sijn ge - que - le,
 spe - le, In den sue - ten spe - le,

8. De vrede van Munster

Ger - ne waer wijn en . de jone - fe . ren zijn, Es die me . ne .
 Stap - pans hi lacht so - da . ner cracht Heeft die me . ne .
 Sco - ne - ren clanc, bli - de . ren sanc Brenct die me . ne .

stre - le. Ger - ne waer wijn en . de
 stre - le. Stap - pans hi lacht so .
 stre - le. Sco - ne - ren clanc, bli

jone - fe . ren zijn, Es die me . ne - stre - le.
 da - ner cracht Heeft die me . ne - stre - le.
 de - ren sanc Brenct die me . ne - stre - le.

4. Of si claecht, die hi draecht
 Trouwer minne vele
 Sanc ende spel, daerbi haer wel
 Troestet die menestrele.

5. Als hi tijt in den strijt,
 't Gaetem niet uten spele;
 Swaerden cinct! die Stemme singt
 U die menestrele.

6. Valti dan, cloeker man
 Vinter die doot met vele;
 Noch met sanc, bede ende danc,
 Sterft die menestrele.

8. De vrede van Munster.

Dr W. Zuidema.

J. H. Garms, Jr.

Kernachtig.

1. Na boe - ien,
2. Wij ston - den
3. Gij hebt een

fol - tren, han - gen, bran - den, Na krijg die
u, Fi - lips van Span - jel In 'toor logs -
zee van bloed ver go - ten, Om Vrij - heid

tach - tig ja - ren woedt, Daar lig - gen
veld en op 'tscha - vot; Ter raad - zaal
in uw zwar - te krocht Der In - kwi -

9. Bloemen

kerk en si en ter Scheeps tor neer nings kam te ban den! pa gne; stoo ten Daar rij zen Wij had den Uw le gers

breed
ze ven vrij e lan den, In nooit ge droom den glo rie
wil en moed O ran je En vas te burcht is on zen
en uw Zil ver vlo ten Ver smol ten voor haar a dem

gloed! God! tocht. In nooit ge droom den glo rie gloed!
En vas te burcht is on zen God!
Ver smol ten voor haar a dem tocht.

9. Bloemen.

Dr W. Zuidema.

J. H. Garms, Jr.

Matig, met gevoel.

De
bloemen verbleken, Al fiet scher elk uur; Hoe
spedig geweken, Haar zachtheid of vuur! De
bloemen verflensen, zoo zielloos, zoo

arm; Het har te der men . schen, Der

mf

trou we blijft warm. De bloe - men ver .

mf poco a poco cresc.

ster - ven, Door d'u - ren ge - maaid, Geen

tijd kan ver - der - ven Wat Trouw leeft ge - zaaid.

breed

f

10. 't Gelukskind.

H. W. van der Mey.

Adr. P. Hamers, Op. 20, N° 2.

Moderato non troppo.

Met luimige voordracht.

1. Jong Ne - lis, die weidt er z'n scha - pen z'n
 2. Ik wil met geen rijk - aard er rui - len, den
 3. Jong Ne - lis, die deunt er z'n wijs - je, zoo

mf

scha - pen al o - ver de hei. Z'n Neus in den wind en z'n
 rijk - sten man niet uit de stad, ver - beeld je, dat ik tus - schen
 lu - stig langs hei en langs veld. Wat heeft nou zo'n rijk - aard in

piu vivo e cresc.

pet er op zij, zoo deunt ie er leu - tig 'n lie - de - ke bij, ja
 mu - ren zoo zat en dat ik m'n hei en m'n vrij - heid niet had, ja
 stad aan z'n geld - het mij - ne dat heb ik nog nooit er ge - teld, ja ge -

bij: _____ Jo - ho, Jo - ho, jo - ho! _____
 had: _____ Jo - ho, jo - ho, jo - ho! _____
 teld: _____ Jo - ho, jo - ho, jo - ho! _____

rubato

Keervers.

Allegretto.

naïf blij

1-3. 'k Heb kost en heb kleër, wat moet ik nog meer; 'k heb

mf

meer uitgelaten vroolijk

al - les, ja al - les, wat ik maar be-geer. 'k Heb kost en heb kleër, wat

moet ik nog meer, 'k heb al - les, ja, al - les, wat ik maar be-geer.

11. Jongens wil je het ijzer smeden.

H. W. van der Mey.

Adr. P. Hamers, Op. 14, N° 4.

Energiek.

1. Jon - gens, wil je het ij - zer sme - den, moet je het
 2. Jon - gens, hen je tot iets be - slo - ten, past er dan

mf martellato

sme - den, als het nog gloeit. IJ - zer, dat koud is, dat
 op: voor al niet ge - zeurd! Be - ter te vo - ren den

rit. *f a tempo*

geeft niet meer me - de, hoe je ook beukt en ook buigt en ook knoeit.
 kop eens ge - stoo - ten dan dat je la - ter je laksch - heid be - treurt.

sost. *sfz molto* *sfz* *sfz*

8. Jon - gens wil je naar hoo - ger stre - ven, weest er dan
 4. Jon - gens wil je het ij - zer sme - den, moet je het

mf martellato

snel, weest kloek met de daad! Al wat je doet, doet het
 sme - den, als het nog gloeit. IJ - zer, dat koud is, dat

rit. *f a tempo*

vroeg in je le - ven — wie er niet vroeg is, komt al - tijd te laat.
 geeft niet meer me - de, hoe je ook beukt en ook buigt en ook knoeit.

sost. molto sf sf sf sf

12. Ons Lied van de Zee.

H. W. van der Mey en M. J. Hofland.

Adr. P. Hamers, Op. 15.

Tamelijk breed.

Maestoso.

1. Daar bruist in de bran - ding langs dui - nen en strand - een
 2. Eens voor . de de gol - ven het ver met zich mee tot
 3. Bruist ver - der o gol - ven, bruist ru - ste - loos voort uw

lied uit — een heer - lijk ver - leen; en sui - zelt de koel - te of
 hoog in — het tij - zi - ge Noord, en me - nig-maal werd het na
 lied, dat — van fier - heid ge - tuigt, dat spreekt van een volk, dat al -

bul - dert de or - kaan, dat lied klinkt er al - tijd door - heen.
 bloe - di - gen strijd als zang van — de ze - ge ge - hoord.
 leen voor zijn God maar an - ders — voor nie - mand zich buigt.

Meer opgewekt.

Animato.

Het zingt van de tij - den teen Ne - der - lands Leeuw, al -
 En komt er een vij - and de vrij - heid te na, dan
 En klin - ke het mach - tig als lied van den strijd of

mp *cresc.*

Tempo I.

om werd ge-vreesd om zijn kracht en Ne - der - lands volk zoo te
 nóg klinkt het forsch als wel - eer, want één met ons land en ons
 zacht als de zang van den vree, het mel - de - nog - eeu - wen, dat

ed allargando molto *risoluto e ben marcato*

Largo assai. zeer breed

land als ter zee om stoer - heid en trouw werd ge - acht.
 volk is de zee, de wach - ter voor Ne - der - lands eer.
 Ne - der - lands volk zal blij - ven het volk van de zee.

ff

13. We ruilen toch ons landje niet.

H. W. van der Mey.

Adr. P. Hamers, Op. 13, N° 2.

Schalks.

1. Ons land - je, ons land - je, dat is er zoo
 2. Ons land - je, ons land - je, dat is er zoo
 3. Ons land - je, ons land - je, dat is er zoo
 4. Ons land - je, ons land - je, dat is ons zoo

klein! Wan - neer je an - d're lan - den ziet, dan
 laag! De ber - gen die je el - ders ziet, die
 zwak! De le - gers, die je el - ders ziet, bij
 goed! We wil - len heusch geen an - der land, al

haalt daar bij ons land - je niet. Maar
 vind je in ons land - je niet. Maar
 de ze haalt ons le - ger niet. Maar
 zij het ook van groo - ter stand. Wij

toch — maar toch, we rui — len 't niet, Want
toch — maar toch, we rui — len 't niet, Want
toch — maar toch, we rui — len 't niet, Want
hou — den 't vast met hand en tand, en

poco f

is ons land — je nog zoo klein, een be — ter land kan
ligt ons land — je nog zoo laag, we hou — den toch ons
is ons land — je nog zoo zwak, wij le — ven hier op
als het voor ons land — je moet, dan ge — ven wij ons

ner — gens zijn! Een be — ter land kan ner — gens zijn!
land — je graag! We hou — den toch ons land — je graag!
ons ge — mak. Wij le — ven hier op ons ge — mak.
goed en bloed. Dan ge — ven wij ons goed en bloed.

rit. molto *ff sfz* *sfz* *sfz* *sfz*

14. Nationaal Volkslied.

H. W. van der Mey.

Adr. P. Hamers, Op. 42, N° 1.

Krachtig en ferm.

1. Wij wil - len Hol - land hou - en, ons Hol - land fier maar klein! Wij
 2. En vast aan on - ze zij - de zal Hol - lands Leeuw daar staan; die
 3. Ons Hol - land zal niet val - len, zal nim - mer meer ver - gaan; de

risoluto e sostenuto sempre

mf

blij - ven't hou en trou - we, wat ook zijn lot moog' zijn! En wie ons denkt te
 zal het nim - mer lij - den, dat Hol - land zal ver - gaan. Zoo - lang de Leeuw zal
 Leeuw staat met ons al - len, zal met ons blij - ven staan! De Leeuw zal Hol - land

poco meno

cresc. *mf*

drei - gen en denkt te ne - men ooit, hij zal ons land niet krij - gen, wij ge - ven
 dra - gen zijn zwaard en zij - ne kroon, zal hij ons land ook schra - gen en staan naast
 hou - en zijn zwaard en zij - ne kroon, en tot den dood ge - trou - we be - wa - ken

rit. **Tempo I.**

Hol - land nooit! Hij zal ons land niet krij - gen, wij ge - ven Hol - land nooit!
 volk en troon! zal hij ons land ook schra - gen en staan naast volk en troon!
 volk en troon! en tot den dood ge - trou - we be - wa - ken volk en troon!

molto rit.

15. Opregt.

Mr J. N. v. Hall.

W. P. E. de Hart.

Niet te langzaam.

1. Dat zijn de wa - re broe - ders niet, Die
 2. Maar 'to - pen hart en d'o - pen hand, En
 3. En daar - om zorgt een wak - ker man, Dat

ie - de - ren naar d'oo - gen kij - ken, Doch plots - ling weer den
 dan een flink paar o - pen oo - gen, Die heb - ben zel - den
 hij, het hoofd om - hoog ge - he - ven, Ge - rust een elk zijn

blik - ont - wij - ken, Als fiks - men hen in d'oo - gen ziet.
 nog - be - dro - gen, Die eert - men door het gan - sche land.
 hee - le le - ven Steeds on - der d'oo - gen ko - men kan.

16. Matrozenlied

uit „Sinjeur Semeyns”

H. J. Schimmel.

Alex. W. A. Heyblom, Op. 40, N° 1.

Allegro giusto. M.M. ♩ = 66.

1. De go - te - ling dreunt en de vlag gaat in top, „dag,
 3. „Pot - do - ri, de vij - and! We gaan aan den dans met
 5. Daar da - vert en blik - sent en don - dert de kast, want

moe - der mis - schien voor al - toos; — maar'k zorg voor je brood met wat
 d'En - gelschman en den Fran - soos. — Kort - jan uit de schee en kort
 de Ouwe is op zijn ma - nier boos. — Een - En - gel.sche boon vliegt er

bo - ter er op! En weg ging haar zoon, de ma - troos.
 jan is wat mans, 't kort - jan van een Hol - landsch ma - troos!
 een is zijn bast: daar strui, kelt een Hol - landsch ma - troos!

2. Voor d'Ou - we een hoe - zee voor de
 4. „Brandt ze eerst op er huid” roept de
 6. „Vecht door, wee - ke mem - men, vecht

vlag een hoe - zee! Dag Trui, en dag, Klaar, en dag, Toos! Je
 Ou, we op het dek; „ik ben er nog, wacht nog een poos! Zoo
 door, goo - jen, dag! „Stopt straks me maar gauw in de doos! Vi

vindt wel een an - de - ren lief op de ree! Dat
 haas - tig niet, ben je - lui al - le - maal gek? En
 vat voor den Ou - we, vi - vat voor de vlag! Zoo

cresc. *p*

Red. * *Red.* *

weet ie - der Hol - landsch ma - troos, - dat - weet ie - der Hol - landsch ma -
 dat is geen Hol - landsch ma - troos, - en - dat is geen Hol - landsch ma -
 sterft een echt Hol - landsch ma - troos, - zoo - sterft een echt Hol - landsch ma -

f

troos!
 troos.
 troos.

1. 2. 3.

f

17. Kerstkindje.

Original in E.

Ferd. Kloek.

Ferd. Kloek.

Opgewekt.

Een kind is ons ge - bo - ren, Een kin - de - ke zoo fijn;— Zijn

The first system of the song. The vocal line (treble clef) has a melody with eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment (treble and bass clefs) supports the vocal line with chords and moving lines. The tempo is marked *mf*.

oog - jes stra - len vreug - de, Zijn hart - je is zoo rein.—

een weinig langzamer

The second system of the song. The tempo is marked *een weinig langzamer*. The vocal line continues with a similar melodic pattern. The piano accompaniment features more sustained chords and slower-moving lines.

Zijn moe - der lei - het zachtkens In't scha - mel krib - je neer;— Zij

The third system of the song. The tempo remains *een weinig langzamer*. The vocal line concludes with a descending melody. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines.

17. Kerskindje

langzamer *eerste beweging*

kon niet van hem schei-den, Zij min-de het zoo teer. — Een lach van't klei-ne

langzamer *eerste beweging*

mond - je. zoo tee - der en zoo zacht, Ging als een stra - lend won - der op

iets vlugger

in een duis - tren nacht. Het kind - je wies al - lens - kens en groei-de op tot

iets vlugger

triumf

rall. *a tempo*

man — Het bracht ons vreed' en vreug-de die uit — het har - te kwam. Eens

rall. *a tempo*

zal het klei . ne kind . je Het kind dat vre . de bracht de we . reld gansch be .

rit. a tempo
zie . len door rei . ne lief . de kracht. Dan kent ons hart slechts vreug . de, 'tis

rit. a tempo

ff een weinig vertragen
vrij van zorg en pijn, — wij jui . chen en — wij zin . gen, laat blij ons le . ven

ff een weinig vertragen

con 8 ad lib. con 8 ad lib. !

zijn. — a tempo *rit.*

ff con 8 ad lib. !

18. Volkslied.

H.W. van der Mey.

Kor Kuiler, Op. 29, N° 2.

Met warmte en overtuiging.

1. Mijn Ne - der - land, mijn Va - der - land, Ik
 2. Mijn Ne - der - land, mijn Va - der - land, Ik
 3. Mijn Ne - der - land, mijn Va - der - land, Ik
 4. Ons Ne - der - land, ons Va - der - land, Wij

heb het lief als geen! Geen land ter we - reld
 heb het lief dat land! Laat beu - ken vrij de
 heb het lief zijn volk! Ver bo - ven an - dre
 blij - ven trouw dat land! Neen, niets kan bre - ken

kan daar zijn Mij lie - ver dan mijn ei - gen
 zee zijn strand, Wat zin - ken mo - ge, nooit mijn
 vol ken gaat Mij ei - gen volk van ei - gen
 ooit den band, Dien God legt tus - schen volk en

land. Mijn Ne der land, mijn Va der land, Ik
 land. Mijn Ne der land, mijn Va der land, Ik
 land. Mijn Ne der land, mijn Va der land, Ik
 land. Ons Ne der land, ons Va der land, Wij

ff breed

heb het lief als geen. Geen land ter we reld
 heb het lief dat land! Laat beu ken vrij de
 heb het lief zijn volk! Ver bo ven an dre
 blij ven trouw dat land! Neen, niets kan bre ken

zeer breed

kan daar zijn Mij lie ver dan mijn ei gen land.
 zee zijn strand, Wat zin ken mo ge, nooit mijn land.
 vol ken gaat Mij ei gen volk van ei gen land.
 ooit den band, Dien God legt tus schen volk en land.

19. Vrijwilligers-Marsch.

Vrijw. C. de Marees van Swinderen.

Vrijw. J. Kunst.

Opgewekt en krachtig.

1. Als 't Va - der - land roept tot den hei - li - gen strijd Voor
 2. Wee hem, die Uw kleu - ren met on - der - gang dreigt, Wee
 3. En flui - ten de ko - gels en don - dert 't ka - non, Waak

vrij - heid van huis en van haard,
 hem, die met schen - den - de hand
 op dan, jong Hol - land, sta pal!

Dan vindt het zijn zo - nen vol
 Durft roo - ven de voor - spoed, de
 Geen twee - dracht ver - sto - re dit

goest - drift be - reid, En trouw om zijn vaan del ge - schaad. Wij
 rijk - dom; de vrée, De eer, het ge - luk van Uw land, Nog
 hech - te ver - bond; De vij - and, hij wij - ke of val. Voor -

zwe - ren u trouw, fie - re Hol - land - sche vlag, Die nim - mer uw ba - nen be -
 bruist door onz' aad - ren 'toud Hol - land - sche bloed, Nog bonst ons het hart met on -
 uit dan in worst - ling voor vrij - heid en recht, Gij, die voor ver - stin en voor

zoe - d'en - zag, Wat ooit in de toe - komst uw lot mo - ge zijn, Wij
 stui - mi - gen moed. Wij dul - den geen vreem - den op Ne - der - lands grond, Waar
 va - der - land vecht, Om - hoog het O - ran - je! tot ster - ven ge - trouw Ons

hou - den u vlek - loos en rein, Wat ooit in de toe - komst uw
 vrij - heid de eeu - wen weêr - stond! Wij dul - den geen vreem - den op
 heer - lij - ke rood, wit en blauw! Om - hoog het O - ran - je! tot

lot mo - ge zijn, Wij hou - den u vlek - loos en rein!
 Ne - der - lands grond, Waar vrij - heid de eeu - wen weêr - stond!
 ster - ven ge - trouw Ons heer - lij - ke rood, wit en blauw!

ritard.

20. Het Liedje van den Smid.

Frans. Liekens.

A. D. Loman. Jr.

Opgewekt.

1. Een smid . jen in — zijn smis — se, Die zong den hee — len
 meis . ken op — haar ka — mer, Die had dat lied ge —
 smid . je van — hier o — ver, Leer mij dat schoo — ne
 meis . ken werd zijn vrouw — tje En hij haar bes — te

dag; — Zijn stem . me klonk zoo hel — der, Bij ie — dren ha — mer.
 hoord; — Haar hart . je ging aan't ja — gen Bij smid . jes aar — dig
 lied" — Lief meis . je, 'k zal 'tu lee — ren Als grij mij geer — ne
 man" — En klei . ne kleu — ters kwa — men, Die zon — gen me — de

slag. — Hij zong zoo blij Van tok . ke, tok . ke, tok — Hij
 woord. — Het ging zoo snel Van tok . ke, tok . ke, tok — Het
 ziet. — Kom zing met mij Van tok . ke, tok . ke, tok — Kom
 aan. — Ze zon — gen blij Van tok . ke, tok . ke, tok — Zij

a tempo

zong zoo vrij Van klop-pe, klop-pe, klop. Het klonk zoo lus-tig
ging zoo fel Van klop-pe, klop-pe, klop. Het sloeg zoo tee-der
zing met mij Van klop-pe, klop-pe, klop. Wij zin-gen sa-men
zon-gen vrij Van klop-pe, klop-pe, klop. Het klonk zoo lus-tig

a tempo

dan, Het lied-je van-den zwar-ten man—
dan, Bij't lied-je van-den zwar-ten man—
dan, Het lied-je van-den zwar-ten man—
dan, Het lied-je van-den zwar-ten man—

Ped. *

1. 2. 3. 4.

2. Een
3. „Och
4. Het

mf

Ped. *

21. Kermislied.

Hubert Melis.

A. D. Loman, Jr.

Opgewekt.

1. Als't ker - mis wordt, als't ker - mis wordt In't land van Ru - pel -
kiest de schip - pers maat zijn lief En doet ze lus - tig
als het laat en la - ter wordt Dan gaan z'n stil - ge -

mon - de, Dan komen de schip - pers te rug - naar huis Van u - ren in - het
draai - en, En wie niet stram is en - niet stijf, Hij moet zijn bee - nen
fluis - ter, De we - gen langs, de dij - ken langs, In een - zaam - heid en

rall. a tempo
ron - de, Dan wordt de blij - de trom ge - roerd En't bes - te bier ge -
zwaai - en, Een aar - dig lief, een ker - mis lief, Een lief voor twee, drie
duis - ter, Dan neemt hij't lief in zij - nen arm, En zegt haar won - dre

rall. a tempo

rit. *a tempo* *più vivo*

dron - ken; Er wordt ge - flik - kerd en ge - danst, Ge - zon - gen en ge -
 da - gen; Toe, neem dat lief, dat aar - dig lief, Ze zal niet be - ter
 din - gen; En wat hij vraagt en wat zij zegt, Dat zal ik mor - gen

rit. *leggiere* *più vivo* *mf*

a tempo

dron - ken, Van klep - per, kla - pet - ter, van klep, klep, klep, In't land van Ru - pel -
 vra - gen, Van klep - per, kla - pet - ter, van klep, klep, klep, In't land van Ru - pel -
 zin - gen, Van klep - per, kla - pet - ter, van klep, klep, klep, In't land van Ru - pel -

a tempo

mon - de. Eén ker - mis maar in heel het jaar En drin - ken is geen
 mon - de. Eén ker - mis maar in heel het jaar En dan - sen is geen
 mon - de. Eén ker - mis maar in heel het jaar En kus - sen is geen

1. 2. 3.

zon - de!
 zon - de!
 zon - de!

2. Dan
 3. Maar

22. Van 't Vlaamsche Poeske.

(October 1914.)

As Vrijland.

A. D. Loman. Jr.

Andante.

1. Ons
2. Veel
3. Kwā
4. Goe

poes. ke weet het zoo pre. cies, Waar't goed is om te zijn; — 't Ont.
men. schen we. ten niet pre. cies, Waar't goed is om te zijn; — Zij
men. schen heb. ben mij ver. jaagd Naar vreemd maar gast. vrij land; — Ze
men. schen dee. len mee in't leed Van 't meis. ke met de poes; — Mijn

vluht de kou. de naar zijn mand, Of in Gods zon. ne. schijn. — Of
zoe. ken strijd, ont. vluch. ten rust Bij Go. des zon. ne. schijn. — O,
ja. gen va. der. lief nog na En sta. ken 't huis in brand. — M'n
heer is als pa. pa voor mij, 't Ma. dam. ke is een snoes! — Hen

Mi . mi soms mijn traant . jes ziet? Ik g'loof soms wel van ja! Maar't
als mijn poes . ke zoo eens deed, Dan joeg ik het van hier. Maar
Mi . mi nam ik met me mée, Lijk Moe . der . ke ook mij. Ik
dankend, bid'k voor 't volk dat lijdt; Voor Vlaan . de . ren in . nood. Maar

pp

spint een lus . tig vre . dig lied En staart mij vra . gend na. —
Mi . mi houdt van liefd' en vrée, Al is het maar een dier. —
ween bijt on . ge . ken . de leed; Mijn Mi . mi spin maar vrij. —
ook voort va . der . ke dat strijdt, en't fie . re „zwart, geel, rood!“

pp

mf
1-4. Poes . ke lief, m'n toe . te . ke! Vre . dig knip . oog snoete . ke! *p*

mf *p*

mp *p allargando*
Spint ge soms, lief poes . ke mijn? „Ik wil lijk men . schen zijn!“
allargando

mp *p*

a tempo

mf Poes - ke lief, m'n toe - te - ke! Vre - dig knip - oog - snoe - te - ke! *p*

rustiger en vrijer in de maat *allargando*

mp Spint ge soms lief poes - ke mijn? — „Ik wil lijk men - schen zijn? — Mi .

allargando *mp rubato* *p*

portamento *portamento* *portamento* *breed* *pp*

au, — mi - au — mi - au — „Niet nou! —

p *pp*

23. Daar komen de Jongens van Holland an.

Marschlied voor het gemobiliseerde Nederlandsche leger.

A. Loosjes.

V. Loosjes.

Opgewekt en krachtig.

1. Daar ko - men de jon - gens van Hol - land an, De
2. De jon - gens van Hol - land, ze lij - ken tam, Zoo
3. Daar ko - men de jon - gens van Ho - land an, De

grond en de hui - zen, ze tril - len er van, De
 zacht en zoo zoet en ge - dwee als een lam, Maar
 grond en de hui - zen, ze tril - len er van, Maar

meis - jes en vrou - wen ze tril - len voor twee, Ze zuch - ten: „Och had den we toch
 wil soms een vreem - de hier baas zijn in huis Dan ge - ven z'm net jes van ka -
 wie er ook tril - len, zij tril - len niet mee: Er was nooit een Hol - land - sche sol -

gauw maar weer vree Kom, sta niet te grie - nen! om
 toen op zijn buis. En wil hij niet weg, wel, dan
 daat die dat deel. Zij vech - ten niet graag, maar al -

zoon of om man, Want grie - nen, daar hou - den sol - da - ten niet van.
 la - ten z'm staan, En schie - ten hem straks uit het wa - ter van daan.
 leen als het moet Dan slaan zij dr op en dan vech - ten zij goed.

24. Regendag.

V. Loosjes.

V. Loosjes.

1. Het re - gent, het re - gent, Nu
 2. Het re - gent, het re - gent, Haar
 3. Het re - gent, het re - gent, Nu
 4. Het re - gent, het re - gent, Zoo

The first system of the musical score for '24. Regendag.' features a vocal melody in the upper staff and piano accompaniment in the lower staves. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 6/8. The vocal line begins with a rest, followed by a series of eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a moving bass line in the left hand. A first ending bracket labeled '8' spans the final two measures of the system.

blijft haar deur - tje dicht, — Want 't Zon - dagscho ja - pon - ne - tje Vraagt ook een Zon - dags
 ven - ster - ken blijft toe, — Nu zit ze ach - ter 't vochtig glas, En kijkt er naar een
 blijft haar moe - der thuis, — Ze zet haar lee - lijk - ste ge - zicht, Als ik be - leefd mijn
 blijft het heel den dag, — Maar als de dui - ster - nis straks daalt, Zij stil - le - Rens de

The second system continues the musical score. The vocal line has lyrics written below it. The piano accompaniment continues with chords and a bass line. The system concludes with a double bar line.

12. 3.
 zon - ne - tje. O zon, wil mij toch gun - stig zijn En schijn, schijn, schijn!
 wa - ter - plas. O zon wat doe je mij een pijn! Kom schijn, schijn, schijn!
 hoed - je licht, En vóór zich ziet de lief - ste mijn, O zon, schijn, schijn!

The third system begins with a section marked '12. 3.'. The vocal line has lyrics. The piano accompaniment continues. The system ends with a double bar line.

4.
 4 klink op - haalt, Dan van de maan die vol moet zijn, Geen schijn, schijn, schijn!

The fourth system starts with a section marked '4.'. The vocal line has lyrics. The piano accompaniment includes a *ppp* (pianissimo) marking. The system concludes with a double bar line.

25. Leg uw beide blanke handjes.

Jacques Perk.

Hendr. C. van Oort, Op. 8, N° 1.

Niet te langzaam. (M.M. 84.)

Met Pedaal.

zach . tjes, dat het nie . mand kan ver . staan, —

hoe ik som . tijds kan ver . lan . gen, met u — *riten.* (le . ven in te

mf *riten.*

gaan. Hoe ik som . tijds kan ver . lan . gen naar de

tranquillo
stil . le huis lijk . heid, die gij in mijn zon . nig

pp tranquillo

huis - je een - maal ze - ker mij be - reijdt.

riten. mollo

Hoe ik som - tijds kan ver - lan - gen naar wat mag en moet ge -

a tempo

schien, kom, laat mij u nog - maals kus - sen in mijn

riten.
kin - dren u - te zien!

a tempo

riten.

pp

26. Geen overpad.

(Mobilisatielied.)

H. W. van der Mey en M. J. Hofland.

Hendrik C. van Oort, Op. 12, N° 2.

In frisch marschtempo.

1. Wan-neer ze nou
2. En als ze dan
3. En als ze dan

vra-gen: kom laat me dr door, We wou-wen hier e-ven pas-
drei-gen: we moe-ten er door, Je kunt ons toch im-mers niet
ko-men en drin-gen er door, En o-ver de gren-zen mar-

ser-ren?... Dan zeg-gen we hul-lie: geen mal-lig-heid hoor! Dat
kee-ren?... Dan zeg-gen we net-jes: dat denk je maar, hoort Wij
schee-ren?... Dan ste-ken wij e-ven de dij-ken maar door, We

hoef-je hier niet te pro-bee-ren. Wij ge-ven hier-geen-
heb-ben toch ook nog ge-we-ren. Wij heb-ben kruit-en-
zul-len ze zwem-men wel lee-ren. Het land is hier-een-

o - ver - pad, Bij jul - lie zijn er - we - gen zat. Wij zijn - neu -
 ko - gels zat En weig - ren ie - der - o - ver - pad. Wij zijn - neu -
 beet - je nat En deugt hier niet voor o - ver - pad. Wij zijn - neu -

traal en hou.en van vree, Wij blij.ven neu . traal en vech.ten niet mee!
 traal en hou.en van vree, Wij blij.ven neu . traal en vech.ten niet mee!
 traal en hou.en van vree, Wij blij.ven neu . traal al vech.ten wij mee!

27. Het Kindeke in de Kribbe.

Jac. F. D. Mossel.

Joh. Oostveen, Op. 3.

Het

Met Pedaal.

Kin - de.ke in - de krib - be, De moe - der ziet het aan — Hoe

zal het met mijn Kind - je, mijn lief klein Kin.de.ken gaan — Zijn

oo - gen zijn als zon - nen, Zijn hee - le we - zen licht, — Maar

'tis een don.ke.re we - reld, die mijn lief, lief Kin.de.ken wacht. — De

her . ders en de wij - zen, die ko . men aan ge - trêen, — Zij

knie - len naast de moe - der, en jui - chen en schrei - en met . een.

Het Kin - de ken fluis - tert zacht - kens, Ei wees ge - troost in mijn

Met Pedaal.

lot, — 't En kan niet duis - ter blij - ven in een we - reld be - straald door

Zonder Pedaal.

God.

Met Pedaal.

28. Werkmanslied.

Mr J. N. v. Hall.

Joh. Oostveen, Op. 5.

1. „De han - den uit — de mou - wen!” Zij,
 2. De han - den uit — de mou - wen, Of
 3. De han - den uit — de mou - wen, Zie
 4. Geen „han - den uit — de mou - wen” Geeft...

mak - kers on - ze leus; Wie op die leus ver -
 'del - boog komt er door; En huis met jou te
 'tvo - geltj' en zijn nest; Wie zelf zijn huis wil
 han - den in het haar, En 't kwaad zich zelf ge

trou - wen Doen wis de bes - te keus. Bij
 hou' - en Daar dankt een ie - der voor. Dus
 bou - wen, Die bouwt het ze - ker 't best. En
 brou - wen Drukt, weet ge, dub - bel zwaar. Wij

vred' of oor log, warmt' of kou, Klink 't lui de:
 zoek j'een knap pe, flin - ke vrouw, Pas op, de
 't knap - pend vuurtij' in ei - gen schouw Ver - telt van
 pas - sen voor te laat - be - rouw, Dus, mak - kers!

han - den uit - de mouw! Klink 't lui de
 han - den uit - de mouw! Pas op, de
 „han - den uit - de mouw!“ Ver telt van
 han - den uit - de mouw! Dus, mak - kers!

han - den, han - den uit - de mouw!
 han - den, han - den uit - de mouw!
 „han - den, han - den uit - de mouw!“
 han - den, han - den uit - de mouw!

29. Het lied van „Volkszang”

MF J. N. v. Hall.

Joh. Oostveen, Op. 6.

1. Komt nu, vrienden en vrienden, Dat het
 2. Waar de stemmen zich ver-ee-nen, Klop-pen
 3. Daar om laat het lustig klin-ken, Wat ons

klin-ke door de zaal, Hoe ver-ruimt het borst-en
 ook de har-ten saam, Zang-ge-noo-ten, dat zich
 „Volks-zang” heeft ge-leerd. 't Is een kost-bre-schat voor

lon-gen, 't Ei-gen lied in d'ei-gen
 nie-mand Ooit voor on-ze lie-dren
 't le-ven, Die den le-vens lust ver-

taal. Zin - gen an - dren fraai - e wij - zen, Zoo be -
 schaam! En als straks de zan - gen zwij - gen, Wacht ons
 meert. Troost en kracht in ban - ge tij - den, Waar de

nauwd of men 't niet dorst: Daar waar on - ze lie - dren
 ar - beid, wacht ons plicht;— Door het Hol - landsch lied ge -
 vreugd de smart ver - vang, Blijf door 't le - ven ons ge -

rij - zen, Gaat het friseh nit vol - le borst.
 dra - gen, Valt het werk wel eens zoo licht.
 lei - den, Vrij en vroom lijk volks - ge - zang.

30. Van 't schippertje dat zou gaan varen.

H. W. van der Mey.

J. Paardekooper.

Verhalend.

mf

1. Een schip - per - tje zou der gaan va - ren Gaan
 2. Zijn har - te - zoet lief - ste die schrei - de En
 3. Zult gij naar Oost - In - die - en va - ren En

va - ren al o - ver de zee. — Hij zou naar Oost - In - die - en
 klaag - de zoo droe - ve haar wee. — Gij zult er mijn lief - ste niet
 ha - len een ring voor ons twee. — Dan wil ik wel me - de ook

va - ren En bren - gen kruid - na - ge - len mee — Kruid -
 schrei - en Ik breng u kruid - na - ge - len mee — Kruid -
 va - ren, En ha - len den gou - den ring mee — Kruid -

rit.

Iets langzamer.

p

na - ge - len mee. _____
 na - ge - len mee. _____
 na - ge - len nee! _____

3. Zult gij van zoo ver - re die
 4. En mag ik voor u die niet

ha - len, Zoo ver - re al o - ver de zee, _____ Dan
 ha - len, Niet ha - len van o - ver de zee, _____ Dan

moogt gij voor mij die niet ha - len, En bren - gen die mijn der niet
 wil ik een gou - den ring ha - len, Een gou - den ring voor ons

mee _____ Kruid - na - ge - len nee. _____
 twee _____ Kruid - na - ge - len nee. _____

31. Hans en Trieneke.

Dansdeuntje.

H. W. van der Mey.

Jos. Reekers.

Licht.

1. Kom dan Trie-ne-ke dans met mij, Dans met mij een keer,
 2. Waar om Trie-ne-ke wil je niet, Wil je niet met mij,
 3. Toe dan Trie-ne-ke dans dan toch, Dans dan toch met mij,
 4. Kom maar Han-se-man dans met mij, Dans met mij een keer,

Langzamer.

1-4. Ee-ne, twee-e, drie-e, vier, Dansen is toch zoo'n plezier.

Tijdmaat.

Kom dan, kom dan dans met mij, Dans met mij een
 Toe dan, toe dan dans met mij, Dans met mij een
 Kom dan, Trie-ne-ke, dans met mij, Dans met mij een
 Kom dan, kom dan dans met mij, Dans met mij een

+ Kan ook door twee personen worden voorgedragen.

keer, _____ En naar Stien of Fien of Mien Zal ik
 keer, _____ Trien en heusch als jij 'twil doen, Dan
 keer, _____ Jij krijgt dan een heel mooi ding, 'k Geef pre-
 keer, _____ Krijg 'k een ring van jouw er voor, 'k Dans met

heusch dan niet meer zien, _____ Toe dan Trie - ne - ke,
 krijg je van mij een zoen, _____ Toe dan Trie - ne - ke,
 sent je een gou - den ring, _____ Toe dan Trie - ne - ke,
 jou de we - reld door, _____ Toe dan Han - se - man,

Langzamer. Tijdmaat.

toe dan toch, Och geef Hans een kans - je nog.
 toe dan toch, Och geef Hans een kans - je nog.
 toe dan toch, Och geef Hans een kans - je nog.
 toe dan toch, Haal den ring van daag - maar nog.

Om te eindigen.

32. Brechtjebuур.

J.D.C. van Dokkum.

Cath. van Rennes, Op. 49.

Op snaakschen trant. M.M. ♩ = 100.

poco rit.

1. Daar was e reis een blon de knaap, Een
 knik te hem door 't ven ster toe; Hij
 op 'n mooi en dag in Mei, Vol
 zei geen neen ze zei geen ja, Ze

mf a tempo

stoe re, fer me jon gen; En
 streek voor bij haar wo ning En
 bloe men en vol kleu ren, Keek
 lach te en ze schrei de Toen

mf

Brecht je buur, een lie ve meid, Die was aan hem haar
 knip te en oog je schalks en gauw En sef fens dacht hij:
 zijm in de oo gen lang en trouw, Toen sprak hij: „Brecht, jij
 kus te hij haar lok ken blond Haar oo gen en haar

ten. *f* *ten.* *mf*

hart - je kwijt	Maar	zon - der spijt!	Nooit
„zulk een vrouw	Die	maak - te jou	Zoo
wordt mijn vrouw	Mijn	lie - ve vrouw,	Par
fris - schen mond,	O	blij - de stond!	Nu

zag	ze knap - per	jon	-	gen.
rijk	wel als een	Ko	-	ning!
jen!	dat zal ge - beu	-	-	ren!
zal	hen niets meer	schei	-	den.

1. 2.

2. Zij
3. En
4. Ze

vroolijk *ten.* *ten.*

f *mf* *f*

33. Mijn lieveken open je deurken en lach.

Uit „Johanneskind” van Reddingius.

Dan. Ruyneman.

In vervoering.

Musical score for the first system. The vocal line (treble clef) begins with a whole rest, followed by a half note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The piano accompaniment (grand staff) starts with a half note G2, a half note A2, and a half note B2, followed by a series of eighth notes. The word "Mijn" is written below the vocal line. The tempo/mood is "In vervoering."

Musical score for the second system. The vocal line continues with the lyrics "lie - ve - ken o - pen je deur - ken en lach" and "en zend tot de". The piano accompaniment continues with a series of eighth notes. The word "legato" is written below the piano part.

Musical score for the third system. The vocal line continues with the lyrics "zon je ge - bed, en een vaas met een ge - le mi - mo - sa -". The piano accompaniment continues with a series of eighth notes. The tempo/mood is "Zacht vloeiend."

tak fijn blij voor je vens - ter - ken zet. Die

p

zie ik van ver als ik zin - gen - de kom al

cresc.

o ver de hei - de ge - gaan Die zijn

legato

lij - den ver - geet en zich zelf niet meer weet - nu een len - te van

breeder *cresc.*

Zéér breed.

Iets vlugger.

lief - de ving aan. Zoo wijd is de

hei - de en de ber.ken zoo fijn. Ze blin.ken in't gou.de.ne

p teer van klank

licht en licht is mijn hart in den licht blij.en dag.en

legato *p*

licht is je lie - ve ge - zicht.

cresc. *f* *cresc.* *ff*

34. Moeders Liedje.

J.v. Maurik.

Louis Schnitzler, Op.10, N° 3.

Langzaam.

Lie - ve - ling, 'tis

pp

Beide Pedalen.

tijd, _____ 'tbed - jen is be - reid, _____

moe - der heeft het warm en zacht voor haar schat ge - spreid. _____

rall.

34. Moeders Liedje

Vlei nog eens: „Nacht moe”, lach mij nog eens

toe; nie-mand wik-kelt je in het dek

zoo als ik dat doe. *rall.* Nog een kus! slaap *a tempo*

zacht tot de mor-gen lacht,

doe ge - rust je oog jens toe,

kind - lief goe - den Nacht,

doe ge - rust je oog jens toe,

kind - lief goe - den Nacht! —

volgen *pp* *ppp*

35. Een Liedje van Koppelstok den Veerman.

(Op de inneming van den Briel, 1572.)

A. J. Schooleman.

Flink.

1. In naam van O - ran - je, doe o - pen de poort! De
 2. De vloot is met vijf - duizend kop - pen be - mand, De
 3. Hier dringt men naar bui - ten, daar schoolt men bij - een, En

Wa - ter - geus ligt aan den wal; De vloot - voogd der Geu - zen, hij
 man - nen zijn kloek en vol vuur, Een oo - gen - blik nog en zij
 spreekt o - ver Kop - pel - stoks last: „De stad in hun han - den of

maakt geen ac - coörd Hij vor - dert den Briel of - uw' val. Dit
 stap - pen aan land, Zij wach - ten be - richt bin - nen 'tuur: Gij
 an - ders den dood!... 't Be - sluit tot het eer - ste staat vast. Maar

36. Vlaglied.

is het be - vel van Lu - mey, op mijn eer En
moogt dus niet dra - len, doe o - pen de poort! Dan
nauw - lijks is daar - mee de veer - man ge - vleid, Of

bur - gers, hier baat nu geen te - gen - stand meer, De Wa - ter - geus komt om den
ne - men de Geu - zen ter - stond zon - der moord Be - zit van de ves - ting den
Si - monsz de Rijk heeft de poort ge - ram - meid En zoo kwam de Geus in den

Briel! De Wa - ter - geus komt om den Briel!
Briel! Be - zit van de ves - ting den Briel!
Briel! En zoo kwam de Geus in den Briel!

36. Vlaggelied..

J. P. Heije.

W. Smits.

Zeer opgewekt en krachtig.

1. Gij schit . tren - de kleu . ren van Ne - der - lands vlag, Wat
 2. Of is niet dat Blauw in zijn smet - loo - ze pracht, Der
 3. Waai uit dan, o Vlag: zij een tolk on - zer beë Om

wap - pert gij fier langs den vloed; Hoe klopt ons het har - te van
 Trouw en - zer Va - dren ge - wijd? Of tuigt niet dat Rood van hun
 Trouw en om Vroom - heid en Moed! De We - reld ont - zie U op

vreugd en ont - zag, Wan - neer het uw ba - nen be - groet: Ont -
 man - lij - ke kracht En Moed in zoo me - ni - gen strijd? Of
 gol - ven en reë.... Doch - daält Gij op strand weêr of vloed, Wij

plooi u, waai uit — nu, bij nacht — en bij dag, Gij
 wijst niet die Blank — heid, zoo rein — en zoo zacht, Op
 hef — fen uw Wit — uit de schui — men — de zee, En

blijft ons het tee — ken, o hei — li — ge vlag Van trouw en van vroom — heid, van
 Vroom — heid die ze — gen van Go — de ver — wacht? Den ze — gen die éé — nig, die
 vee — ren naart Blauw van den He — mel U mee — Al kleurt zich, al kleurt zich uw

vroom — heid en moed, Van trouw en van vroom — heid en moed!
 éé — nig ge — dijt, Den ze — gen die éé — nig ge — dijt!
 Rood met ons bloed, Al kleurt zich uw Rood met ons bloed,

37. Grietje van den Mulder.

H. W. van der Mey.

Arnold Spoel, Op. 46, N° 6.

Opgewekt, maar niet te snel.

mf

1. Griet - je van den mul - der was 'n knap - pe - meid;
 2. Griet - je van den mul - der was een gra - ge - meid;
 3. Griet - je van den mul - der was een dom - me - meid;

mf

Griet - je van den mul - der was zoo graag ge - vrijd -
 Griet - je van den mul - der was te graag ge - vrijd,
 Griet - je van den mul - der heeft te graag ge - vrijd,

p ritard.

Och zoo graag ge - vrijd. En waar ze ging of
 Veel te graag ge - vrijd, Want waar ze ging of
 Veel te graag ge - vrijd, En waar zij gaat of

p ritard.

stond of zat, Griet die zucht te — maar en bad: Lie - ve
 stond of zat, Griet die zucht te — maar en bad: Lie - ve
 staat of zit, Griet die zucht nu — maar en bidt: Lie - ve

Heer - tje, och, als het kan, Geef me als - je -
 Heer - tje, och, als het kan, 't Is me een - der
 Heer - tje, och, als het kan, Haal toch gauw weer -

blijft een man! Lie - ve Heer - tje, och, als het kan,
 wat voor man! Lie - ve Heer - tje, och, als het kan,
 om m'n man! Lie - ve Heer - tje, och, als het kan,

Geef — me als - je blijft een man!
 't Is — me een - der wat voor man!
 Haal — toch gauw weer - om m'n man!

38. De Vlaggen uit.

H.W. van der Mey.

Arnold Spoel, Op. 46, No 3.

Marschtempo.

1. De vlag - gen uit en hoog in top Aan ge - vel en aan
 2. En al - le - man sla hand in hand En schaar je dr om
 3. De vlag - gen uit, de wim - pels op - Aan land en op den

stagn! En hang de wim - pel er bij op Die
 heen! Zoo als de vlag hoort volk en land, Veel
 vloed! We hou - en on - ze vlag in top. Al

hoort bij on - ze vlag! Kom, laat ze waai - en
 kleu - rig maar toch één. Woei ooit de vlag hier
 kost het goed en - bloed. Ja laat ze waai - en

vrij en blij, De O - ran - je - wim - pel hoort er bij; Kom
 vrij en blij, O - ran - je - was er al - tijd bij. Woei
 vrij en blij, O - ran - je - hou - den wij er bij. Ja

laat ze waai en vrij en blij, De O - ran - je wim - pel hoort er bij.
 ooit de vlag hier vrij en blij, O - ran - je was er al - tijd bij.
 laat ze waai en vrij en blij, O - ran - je hou - den wij er bij.

of

.ran - je wim - pel hoort er bij.
 .ran - je was er al - tijd bij.
 .ran - je hou - den wij er bij.

39. Morgenzang.

Dr J. P. Heije.

H. Stokhuijzen.

Andante religioso.

1. God! in Uw trouwe hoe de en wacht

Heb ik ge - rust den gan - schen nacht, En hef nu met een

stra - lend oog Mijn blik naart zon - licht aan - den boog; En

hef nu met een stra - lend oog Mijn blik naar U om - hoog.

Andante con moto.

2. Waarheen ik zie langs berg en dal, 't is ze - gen, ze - gen
Heer, het groot - ste goed: Een vroom - lijk hart, een

o - ver - al, Zoo stroom dan ook met blij ge - luid, Een
vroom ge - moed. Een wil tot deugd, een schrik voor kwaad, Een

lof - ge - zang ten boe - zem uit. 1. 2.
 ziel, die zich op U ver - laat. 3. Geef mij, o

Tempo I.
 4. Komt dan mijn ui - ter - ste a - vond - stond, Dan zing ik nog met

hart en mond: „Legg' mij de dood ter rus - te neer, Ik ken Uw mor - gen

licht, o Heer! Legg' mij de dood ter rus - te neer, Ik ken Uw licht, o Heer." un poco ritenuto

40. Ons Lied.

H.W. van der Mey en M.J. Hofland.

L. Adr. van Tetterode, Op. 69.

Met geestdrift.

mf

1. Ik ben de
2. Ik ben de
3. Ik ben de

mf

Met pedaal.

Zan-ger, die trekt door het land, Een zwer-ver langs vel-den en we-gen, In
Zan-ger van lust en van leed, Ik deel in de vreug-den en smar-ten, En
Zan-ger, die zingt voor zijn land, Of an-dren al sma-len en tar-ten, Ik

mf

dor-pen en ste-den, langs wei-den en strand, Klinkt bel-der mijn stem-me u
waar ik ver-schij-ne; mijn lied is ge-reed, Dat spreekt tot de Hol-land-sche
kloep aan uw wo-ning, mijn luit in de hand, En roep met mijn lied tot uw

f

mf

te - gen: Ik ben er de dra - ger van't Hol - land - sche lied, Ik
 har - ten: Ik ben er de dra - ger van't Hol - land - sche lied, Ik
 har - te: Weest met mij de dra - gers van't Hol - land - sche lied, O,

f breed

breng — het in hui - zen en za - len, Dat lied is mijn trots, ik
 breng — het in hui - zen en za - len, Dat lied is mijn trots, ik
 brengt — het in hui - zen en za - len, Het blij - ve uw trots, ons

breed

in tempo

3^e Coupl. zeer breed

ruil — het niet Voor't schoonst niet uit on - ei - gen ta - le.
 ruil — het niet Voor't schoonst niet uit on - ei - gen ta - le.
 va - der - landsch lied, Dat lied on - zer ei - ge - ne ta - le.

in tempo

1. 2.

3.

ff

41. Duinlied.

Dr J. P. Heye.

L. Adr. van Tetterode.

Vroolijk.

mf

Ped. *

mf

1. Lus - tig ge - spron - gen doort mul - li - ge duin,
 2. Hol - land, zoet Hol - land! hoe zwelt ons het hart
 3. Ne - drig van bui - ten, maar rijk - in uw borst,

mf

Ped. *

Lus - tig ge - zon - gen op hel - ling en kruin;
 Daar, waar uw duin - wand de zee - vloe - den tart,
 Zijt ge, zoet Hol - land! door dui - nen om - schorst;

Ped. *

mp

Hoor, in ons lied stemt het lied van de streek:
 Waar al de schat van uw' we- li- gen tuin
 Wat u be- laag op den vloed of opt land,

mp

f

't Brui- sen der zee en het rui- schen der beek.
 Grenst aan de dor- heid van 'tstui- ven- de duin.
 Zwich- te als de gol- ven voor 'tschut- ten- de zand!

f

1.2.

mf

1.3.

f

42. Danswijzen.

S. H. H. Adelaar-Leon.

J. F. Tierie, Jr. Op. 12, N° 2.*Licht en sierlijk.*

p

Af-ge-

me - ten trip - pel - pas - jes.... Heel gra - cieus en heel co - quet.... Lang-zaam

iets terughouden

wen - den sier - lijk bui - gen zoo danst men bijt oud spi - net.

iets terughouden

Stoer, doch niet ruw.

f

Klep-pren de krom-pen voe-ten...

Hans zoekt Griet, Griet zoekt Hans... La-chen, draai-en, zwaai-en, stampen,

Krèk zoo is de boe-ren,dans, Krèk zoo is de boe-ren,dans!

Licht en bevallig

f

43. Limburg mijn Vaderland.

G. Krekelberg.

Henri Tijssen.

In matig Marschtempo.

mf

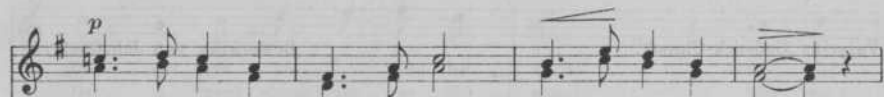
1. Waar in 't brons - groen ei - ken - hout,
 2. Waar de bree - de stroom der Maas,
 3. Waar der va - dren schoo - ne taal
 4. Waar aan 't oud O - ran - je - huis

mf

't nach - te - gaal - tje zingt: — O - ver 't mal - sche
 sta - tig zee - waarts vloeit: — Weel - drig sap - pig
 klinkt met hel - dre kracht: — Waar men kloek en
 't volk blijft hou en trouw: — Met ons roem - rijk

mf

ko - ren - veld 't lied des leeuw - riks klinkt;
 veld - ge - was kost - lijk groeit en - bloeit;
 fier van aard vreem - de praal ver - acht;
 Ne - der - land, een in vreugd en - rouw;

Waar de hoorn des herders schalt, langs der beekjes boord:
 Bloemen-gaard en beemd en bosch, o verheerlijk gloort:
 Eigen zeden eigen schoon, thart des volks bekoort:
 Trouw aan plicht en trouw aan God, heerscht van Zuid tot Noord:

Keervers.

Terughouden.

1-4. Daar is mijn Va-der-land, Lim-burgs dier-baar oord! —

Vorige beweging.

Langzaam.

Daar is mijn Va-der-land, Lim-burgs dier-baar oord! —

44. Een liedje van de zee.

Valerius' „Gedenck-Clanck”

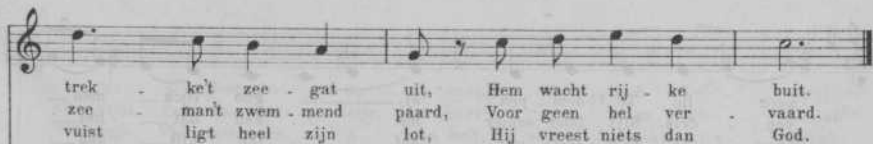
Bewerking van Joh. Oostveen.

1. Wie gaat mee, gaat mee o - ver zee? Hou je roer recht!
 2. Bij de hand, bij de hand voor het land Hou je roer recht!
 3. Een hoe - zee, hoe - zee voor de zee! Hou je roer recht!

Frisch blaast de wind — langs de ree. Blijft g'int
 Zoo klinkt het luid aan al - len kant; Houdt het
 Jon - gens van Hol - land, roept het mee! Hier is't

nest, in't nest, met de rest! Hou je roer recht!
 oog, het oog naar om hoog. Hou je roer recht!
 veld, is't veld voor den held, Hou je roer recht!

45. Hoe groot o Heer!

45. Hoe groot, o Heer.¹⁾

Valerius' „Gedenck-Clanck“

Bewerking van Joh. Oostveen.

1. Hoe groot, o Heer, en hoe ver - vaer - lie Staet nu ons
 2. 's Lands sleu - tels en haer sta - le gren - dels Smijt²⁾ nu den
 3. Ghij sijt ons schilt, en hebt dijn oog - he, Heer, tot dijs

le - ven vol - ver - driet! Ons ha - ters po - gen't saem een -
 speck³⁾ met groot ge - weld Aan twee en, met sol - daet en
 naems — eer prijs en — lof, Op dij - ne schae - pen, die gh'om

paer - lic Te dem - pen⁴⁾ al, ghe - lijk — men —
 ven - dels, Sij't land schier ma - ken dat — het —
 hoog - he Noch sult ver - hef - fen uijt — den —

¹⁾Alva's Komst 1567.²⁾Slaat.³⁾Scheldnaam vaz de Spanjaarden. ⁴⁾vernietigen.

46. Merck toch hoe sterck

siet. Het volk te saem dat u wen
helt Tot on der gangh, in Span jaert's
stof; Daar om wil ick, vrij son der

naem, Het volk te saem dat u wen naem be
dwangh, Tot on der gangh soo daer niet haest ver
schrick, Daar om wil ik op u steeds mij ne

lijt; O Heer, in de sen noot ons doch be vrijt.
schijnt Een he mels heijr, dat haer¹⁾ te saem ver dwijnt²⁾
sorgh Vast set ten, o mijn heil, mijn sterckt, mijn borgh.

46. Merck toch hoe sterck.

Valerius „Gedenck-Clanck”

Bewerking van W. P. E. de Hart.

1. Mercktoch, hoe sterck nu in 'twerck sich al steld, Die 'tal. len tij soo ons
 2. 't Moe. di. ge, bloe. di. ge, woe. di. ge swaerd, Blonck en het klonck dat de
 3. Die van O. ran. jen quam Span. jen aen boord, Om uijt het velt als een

vrij. heijt heeft be. stre. den. Siet hoe hij slaeft, graeft en
 vone. ken daer. uijt vlo. gen, Be. ving en le. ving, op.
 helt 'tge. welt te wee. ren; Maer al. so dra Spi. no.

draeft met ge. weld Om on. se goet en ons bloet en on. se ste. den.
 ge. ving der aerd, Won. der ge. don. der nu on. der was. nu bo. ven;
 la 'theeft ge. hoord, Treckt hij flox heen op de been met al. zijn hee. ren.

Hoor de Spaen.sche trom . mels slaen! Hoor — Ma . raens¹⁾ trom — pet — ten!
 Door al 'tmij . nen en 'tge . schut, Dat — men daeg . lijx hoor — de,
 Cor — du . a kruijd spoe . dig voort, Sach — daer niet te win — nen,

Siet hoe komt hij trec . ken . aen, Ber . gen te be . set . ten.
 Me . nig Span . jaert in zijn hut In — zijn bloet ver . smoor . de.
 Don Ve . las . co liep ge . stoort: 'tVlas . was niet te spin . nen!

Berg op Zoom, hout u vroom, Stut²⁾ de Spaen . sche scha . ren;
 Berg op Zoom, hout sich vroom, 'tStut de Spaen . sche scha . ren;
 Berg op Zoom, hout sich vroom, 'tStut de Spaen . sche scha . ren;

Laet 's Lands boom³⁾ end' zijn stroom Trouw . lijk toch be . wa . ren.
 'tHeeft 's Lands boom end' zijn stroom Trouw . lijk doen be . wa . ren.
 'tHeeft 's Lands boom end' zijn stroom Trouw . lijk doen be . wa . ren.

¹⁾Des Spanjaards. ²⁾Stuit. ³⁾Grens.

47. O Heer die daer.

Valerius' „Gedenck-Clanck"

Bewerking van W. P. E. de Hart.

Rustig.

1. O Heer die daer des he - mels ten - te spreijt, End' wat op
 2. Als ghij (o vro - me!) diek - wijs hebt ge - smaeckt, Ver-maeckt u

aerd' is hebt al-leen be - reijt, Het schuy-mig woe - dig meer kond ma-ken
 nu vrij dat 'tu her-te raecht, Looft God den Heer met sin - gen en de

stil-le End' al-lees doet-naer u - wen lie-ven wil-le, Wij
 spe-len End' roept vrij uijt-te saem met luij-der ke-len: Hadd'

slaan het oeg tot U om-hoog, Die ons in ancxst en noot Ver-
 ons de Heer (Hem sij-de eer) Al-soo niet bij-ge-staen, Wij

los . sen kont — tot al . ler stont, Jae selfs — oock van de doot.
wa . ren lang — (ons was soo bang) Al in . den druck ver . gaen.

48. Wilt heden nu treden.^{*)}

Valerius', Gedenck-Clanck'

Bewerking van Joh. Oostveen.

1. Wilt he . den nu tre . den voor God — den Hee . re, Hem
2. Ter ee . ren ons Hee . ren wilt al — u da . gen Dit
3. Bid, wa . ket end' ma . ket dat g'in — be . ko . ring End'

bo . ven al lo . ven van her . ten seer, End' ma . ken groot sijns
wen . der bij . son . der ge . denc . ken toech; Maect u, — o mensch' voor
'tqua de met scha . de toch niet — en valt. U vroom . heijt brengt de

lie . ven naemens ee . re, Die daer nu on . sen vij . ant slaet ter neer.
God steeds wel te dragen, Doet ij . der recht en wacht u voor be . drog.
vij . ant tot ver . stoor . ing, Al waer zijn rijk noch eens soo sterck be . walt.

^{*)}Danklied naar aanleiding van de vele overwinningen, door Prins Maurits op de Spanjaardens behaald, 1597.

49. Driezang.

S. Bonn.

Johan de Veer.

Gaande beweging.

p

En o zoo blauw was

toen de lucht En blank als wit - te dui - ven - vlucht, Za - ten er in te

schij - nen Ster - kens, als licht - fon - tij - nen. Het

kind - je sliep op't wit - te bed, Het raam was wijd o - pen - ge - zet. In

die . pe ver . te zong ko . raal, — Een me . rel en een nach . te .

gaal — De blan . ke lid . jes la . gen zacht Op zui . ver wit . te

bed . de vacht, De ha . ren als van zon . ne . goud,

Had . den het hoof . dje blank om . stouwd.

rit.

Iets vlugger.

mf

Toen roer-de't hoof-dje heen en weer, ————— Gin-gen de

mf

lip-jes op en neer, ————— En zacht-kens als een ij-le fluit,

Zong er een tril-lend lied-je uit, En hoe dat kind-je al maar zong En

hoe dat keel-tje maar al-tijdwong, Wijs-jes en tee-re deun-tjes,

rit.

Tus-schen a dempjes, en steun-tjes,

rit.

Tempo I.

En o zoo blauw was toen de lucht En blank als wit te dui ven vlucht,

Za - ten er in te schij - nen, Ster - keus als licht fen - tij -

nen. En door de wij - de stil - te ging Wat zach - te bla - der.

fluis - te - ring, En zui - ver zacht en fijn ko - raal, Van me - rel,

kind, en nach - te - gaal.

50. Te Land en ter Zee.

J. P. Heije.

J. J. Viotta.

Krijgshaftig.

1. Van Man - nen in oor - log, van Man - nen in vroe, Oud -
 2. Wat suf - je, jong. Neer - land, wat slui - mer je dan? Waar

Hol - land, daar mogt je van spre - ken, En riep - je te Land of
 ach - tig, 'tis zon - de, 'tis schan - de:— Net of - je geen tien haast

riep - je ter Zee, Ze ble - ven niet in ge - bre - kel Ze
 meer - tel - len kan Te wa - ter en ook te lan - de! Te

kloek

ble - ven niet in ge - bre - ke! De zelf - de hand Greep
wa - ter en ook te lan - de! Kom sla uw hand, En

fisch ge - noeg Het zwaard den roer - stok en - den - ploeg, Tot
frisch ge - noeg, Om zwaard, om roer - stok en - om - ploeg, Tot

heil van 't lie - ve Va - der - land, van 't lie - ve Va - der - land, Tot
heil van 't lie - ve Va - der - land, van 't lie - ve Va - der - land, Tot

zeer sterk

heil van 't lie - ve Va - der - land, Van 't lie - ve Va - der - land.
heil van 't lie - ve Va - der - land, Van 't lie - ve Va - der - land.

51. Zilveren Vloot.

Op de verovering van de Spaansche Zilvervloot, 1628.

J. P. Heije.

J. J. Viotta.

Opgewekt.

1. Heb je van de Zil - ve - ren Vloot wel ge - hoord De
 2. Zei toen niet Piet Hein met een aal - was - rig woord: Wel,
 3. Klom - men niet de jon - gens als kat - ten in 'twant En
 4. Kwam er nu nog een - maal zo'n Zil - ve - ren Vloot, Zeg,

Zil - ve - ren Vloot van Span - je? Die had er veel Spaan - sche —
 jon - ge - tjes van O - ran - je, Kom klim 'reis aan dit en —
 voch - ten ze niet als leeu - wen? Ze sloe - gen de Span - jers wel
 zou je - lui nog zoo klop - pen? Of zoudt gij u vei - lig —

mat - ten aan boord En ap - pel - tjes van O - ran - je; Piet Hein, Piet
 dat Spaansche boord En rol me die mat van Span - je! Piet Hein, Piet
 dach - tig te schand Tot in Span - je klenk hun schreeuwen. Piet Hein, Piet
 en lui - ten schoot Maar stil in je hang - mat stop - pen? Wel Hol - lands

Hein, Piet Hein, zijn naam is klein, Zijn da-den ben-nen groot, Zijn
 Hein, Piet Hein, zijn naam is klein, Zijn da-den ben-nen groot, Zijn
 Hein, Piet Hein, zijn naam is klein, Zijn da-den ben-nen groot, Zijn
 bloed, dat bloed heeft nog wel moed! Al ben-nen we niet groot, Al

da-den ben-nen groot Die heeft ge-won-nen de Zil-ve-ren
 da-den ben-nen groot Die heeft ge-won-nen de Zil-ve-ren
 da-den ben-nen groot Die heeft ge-won-nen de Zil-ve-ren
 ben-nen we niet groot We zou-en win-nen een Zil-ve-ren

Vloot, Die heeft ge-won-nen de Zil-ver Vloot!
 Vloot, Die heeft ge-won-nen de Zil-ver Vloot!
 Vloot, Die heeft ge-won-nen de Zil-ver Vloot!
 Vloot, We zou-en win-nen een Zil-ver Vloot!

52. Verwachting.

François Pauwels.

A. C. Wertheim, Op. 9, N° 1.Eenvoudig. ♩: 84.
(In volksliedtrant.)

Ik

ben bij - kans ver - ge - ten, hoe tin den zo - mer was, de

blaad - ren der boe - men, de groen - heid van het gras.

Ik ben bij - kans ver - ge - ten,

pp

hoe dan de zon - ne - scheen, want nu is't koud en tries - tig en

voel ik mij al - leen. Maar

mp

toch wil ik niet treu - ren om wat ver - ge - ten is, het

p

hoëft niet weer te kee - ren in mijn ge - heu - ge .

mf

iets vlugger

nis. Want als de nieu - we Len - te mij toont haar blan - ken

mf

lach, dan lijkt het m'of ik al - les nog - nooit te vo - ren

f *sempre f* *dim. e rit.*

zag.

a tempo tranquillo

p

In vriendschap opgedragen aan mijn collega Simon Denijs.

53. Menschelijk.

A.C. Wertheim.

A.C. Wertheim, Op. 9, N° 2.

Met ironie.

Lang heb ik vruch - te - loos op je ge - wacht.

mf

afgestooten *allengs van halven ernst in ernst (kwaadheid) omslaan.*

En nu ver - geet ik je, lon - ken - de vrouw: jou met je

f sub. e sempre cresc. *afgebeten*

(zieh verknijpen) *theatraal (vertragen)* *a tempo*

praat - jes van praat - jes van „Lief - de en trouw!”

a tempo *hard en nijdig*

(vertragen)

verhaasten

54. Heidelberg.

J. P. Heye.

Joh. Winnubst.

1. Waar de wil . de — bij gonst, Daar is mijn ge . bied.
 2. Waar de wil . de — bloem bloeit, Daar is mijn ge . bied.
 3. Waar de wil . de — wind waait, Daar is mijn ge . bied.
 4. Waar de leeuw¹. rik — ju . belt Daar is mijn ge . bied.

Klan . ken van de — hei . de Klin . ken in mijn lied.
 Ro . ken van de — hei . bloem Geu . ren in mijn lied.
 't Rui . schen van de — hei . wind Sui . selt door mijn lied.
 Zan . gen van den leeuw¹. rik Schaa . tren in mijn lied.

Klan . ken van de hei . de Klin . ken — in mijn lied.
 Ro . ken van de hei . bloem Geu . ren — in mijn lied.
 't Rui . schen van de hei . wind Sui . selt — in mijn lied.
 Zan . gen van den leeuw¹ . rik, Schaa . tren in mijn lied.

55. Van een Smeder.

Leo Boucherij.

Henri Zagwijn.

Opgewekt.

mf 1. Een sme - der die zwaai - de met
p 2. Een mei - de - ken hoor - de het
f 3. Nu zijn zij ver - eend en ge -

krach - ti - gen zwong den ha - mer opt gloei - en - de ij - zer: hij
 lie - de - ken aan en heeft naar het smid - je ge - ke - ken; zij
 luk - ki - ger paar kan men in het ron - de niet vin - den. Hij

zwoeg - de ge - staag en een lied - je hij zong het klonk er al lan - ger hoe
 veel de heur har - te - ken klopp - en - de slaan, het scheen haar als of het ging
 zingt er ge - du - rig, ge - du - rig voor haar, lijk toen ze voortteerst hem be -

wij zer. Al ben ik een smid, ik heb er een hart, een
bre ken. Al is hij een smid, hij heeft er een hart, een
min de: Al ben ik een smid, ik heb er een hart, een

hart, dat van lief. de kan bla - ken, Al zie ik wat zwart, ik
hart, dat van lief. de kan bla - ken, Al ziet hij wat zwart, hij
hart, dat van lief. de kan bla - ken, Al zie ik wat zwart, ik

kan mij zoo wit, zoo wit lijk een ie - der wel ma - ken, zoo
kan zich zoo wit, zoo wit lijk een ie - der wel ma - ken, zoo
kan mij zoo wit, zoo wit lijk een ie - der wel ma - ken, zoo

wit lijk een ie - der wel ma - ken!
wit lijk een ie - der wel ma - ken!
wit lijk een ie - der wel ma - ken!

Einde.

56. Des winters als het reghent.

Luimig.

1. Des
2. Dat
3. Wat
4. Ghi

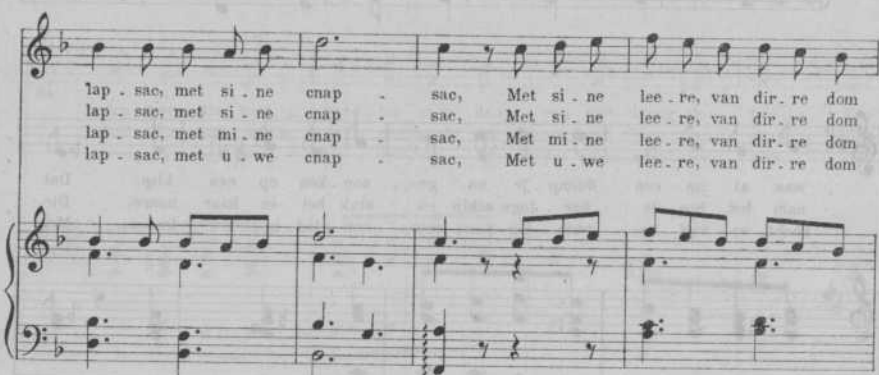
win - ters als het re - ghent, Dan zijn de paet - jes diep, ja diep, Dan
loo - ze mo - le - na - rin - net - je, Ghinc in haer deurt - jen staen, ja staen, Om -
heb ic jou mis - dre - ven, Wat heb ic jou mis - daen, ja daen, En
hebt mi niet mis - dre - ven, Ghi hebt mi niet mis - daen, ja daen, Maar

comt dat loo - ze vis - scher - tjen Vis - schen al in - ne dat
dat dat aer dich vis - scher - tje Voor bi haer he - nen sou
dat ic niet met vre - den Voor bi jouw deur - tje mach
ghi moet mi drie - mael soe - nen, Eer ghi van hier - meucht

57. Het was een oorlogsschip.

riet. Met si - ne rijf - stoc, met si - ne strije - stoc, Met si - ne
gaen. Met si - ne rijf - stoc, met si - ne strije - stoc, Met si - ne
gaen? Met mi - ne rijf - stoc, met mi - ne strije - stoc, Met mi - ne
gaen. Met u - we rijf - stoc, met u - we strije - stoc, Met u - we

lap - sac, met si - ne cnap - sac, Met si - ne lee - re, van dir - re dom
lap - sac, met si - ne cnap - sac, Met si - ne lee - re, van dir - re dom
lap - sac, met mi - ne cnap - sac, Met mi - ne lee - re, van dir - re dom
lap - sac, met u - we cnap - sac, Met u - we lee - re, van dir - re dom

dee - re, Met si - ne lee - re leers - jes aen.
dee - re, Met si - ne lee - re leers - jes aen.
dee - re, Met mi - ne lee - re leers - jes aen.
dee - re, Met u - we lee - re leers - jes aen.

57. Er was een oorlogsschip.

Opgewekt.

1. Er was een oor - logs - schip. Er was een oor - logs - schip, Dat
 2. En er was een ou - de vrouw, En er was een ou - de vrouw, Die
 3. En 't vleesch was daar goed - koop, En 't vleesch was daar goed - koop, Men

was al op een duimp - je na ge - zon - ken op een klip, Dat
 nam het hee - le oor - logs - schip en stak het in haar mouw, Die
 kocht er vijf - en - twin - tig pond voor een glad - hou - ten knoop, Men

was al op een duimp - je na ge - zon - ken op een klip,
 nam het hee - le oor - logs - schip en stak het in haar mouw.
 kocht er vijf - en - twin - tig pond voor een glad - hou - ten knoop.

58. Trysk Volkeliet.

4. En dan nog vrij te . huis, En dan nog vrij te . huis, Van
 5. En die dra . gers wa . ren zoo, En die dra . gers wa . ren zoo, Zij
 6. Het o . vri . ge was van glas, Het o . vri . ge was van glas, Nu

mf

dra . gers die niet groo . ter zijn dan een ver . droog . de luis, Van
 had . den een por . se . lei . nen hoofd en ook een been van stroo, Zij
 vraag ik aan een ie . der . een of dat geen won . der was, Nu

dra . gers die niet groo . ter zijn dan een ver . droog . de luis.
 had . den een por . se . lei . nen hoofd en ook een been van stroo.
 vraag ik aan een ie . der . een of dat geen won . der was.

58. Frysk Volksliet.

E. H. Halbertsma.

Moderato.

mf

1. Frysk bloed, tsjoeh op! wol nou ris bruwze in sie . de — In bouns . je
 2. Ho eak throch oer . macht, need, in sé be . trit . sen, — Oer . âl de
 3. Fen buwg . jen frjemd, bleau by tald folk yn ea . re — Syn nam . me
 4. Throch . lof . tich folk fen dix : ze âl . de nam . me — Waes jim . mer

throch ues ie . ren om! — Flean op! wy sjon . geit baes . te lân fen'
 ljea . we Frys . ce groun, — Noait waerd dy faes . te ta . ye bân for .
 in . tael, syn frye sin, — Syn wird wier wet, rjucht, sljucht in trou syn
 op . dy . âl . ders great! — Bljuw i . wich fen dy gri . ze he . ge

eier . de — It Frys . ce lân . fol . ea . re in . rom.
 brit . sen, — Dy Frie . zen oan . hjar . lân for . boun!
 lea . re, — In thwang fen hwa . eak . stie it . tsjin.
 stam . me — Ien grien, ien kraef . tich bloey . end . leat!

p

Andantino.

1-4. Klink den in da - wer - je fier yn it roun Dyn âl - de

ea - re, o Frys - ce grond! Klink den in da - wer - je

fier yn it roun Dyn âl - de ea - re, o Frys - ce grond!

rall.

Nederlandsche tekst.

1.

Friesch bloed, stuif op, wil nu eens bruisen en koken
 En bonzen door onze aderen rond.
 Vlieg op! Wij zingen het beste land van de aarde
 Het Friesche land vol eer en roem.
 Klink dan en daver ver in het rond
 Uw oude eer, o Friesche grond!

2.

Hoe ook door overmacht, nood en zee bedreigd,
 Overoude lieve Friesche grond,
 Nooit werd die vaste, taai band verbroken
 Die Friezen aan hun land verbond.
 Klink dan en daver ver in het rond
 Uw oude eer, o Friesche grond!

3.

Van buigen vreemd, bleef bij't oud volk in eere,
 Zijn naam en taal, zijn vrije zijn; (trouw zijn leere,
 Zijn woord was wet, recht, slecht (eenvoudig) en
 En dwang van wie ook stond het tegen.
 Klink dan en daver ver in het rond
 Uw oude eer, o Friesche grond!

4.

Doorluchtig volk van dezen ouden naam,
 Wees immer op uw (voor) ouders grootsch!
 Bijf eeuwig van dien grijzen hoogen stam,
 Een groene, een krachtig bloeiende loot!
 Klink dan en daver ver in het rond
 Uw oude eer, o Friesche grond!

59. Gertji.

Niet te vlug.

1. Wan - ner kom ons trou - dag, Ger - tji, Ger - tji?
 2. 'k Hoor jij is yer - liefd op Sa - ri, Sa - ri;
 3. Jij weet, as ons Zon - dags kui - er, kui - er,

Hoe's dit dan so stil met jou? Ons is so lank ver - loof al,
 Maar die pret moet jij laat staan! Pas maar op voor Pie - ter en
 Ach - ter om di kop voor - bij, Dan zeg ik: Non - ni, lich jou

Ger - tji, Ger - tji! Dit is tijd dat ons gaat trouw.
 Da - ni, Da - ni: Hul is kerls, wat so maar slaan.
 slui - er, slui - er, Kom en geef een soen ver mij.

Refrein.

1-6. Gloo' toch, Ger-tji, ik sal nooit ni, nooit ni Nog lan - ger aan jou sleep-touw

blij' ni, blij' ni. Jij denk mis - kien: ik kan ni

dood ni, dood ni; Maar mij ja - re gaat voor - bij.

4.

Janni, al di soentjes help ni, help ni,
 Kijk ver Pieter en ver Griet:
 Vandaag wil hul mekaar ni hē ni, hē ni:
 Al di soentjes is ver niet.

Refrein. Gloo' toch, Gertji, enz.

6.¹⁾

Ons moet dan di pret maar staan laat, staan laat,
 Ons moet maar di soen' laat blij;
 Ik sal mijn e'e pad dan krij maar, krij maar
 En jij kan naar Sari vrij.

Refrein. Gloo' toch, Gertji, enz.

¹⁾ Het 5de koeplet, bevattende de woorden door Janni gesproken, ontbreekt. Het liedje werd den verzamelaar medegedeeld door een Hollander, die het op commando en in krijgsgevangenschap had hooren zingen.

60. 'k Heb mijn wagen volgeladen.

Opgewekt.

1. 'k Heb mijn wa . gen vol - ge - la - den Vol met ou - de
 2. 'k Heb mijn wa . gen vol - ge - la - den Vol met ou - de

wij - ven, Toen ze op de mar(re) kt kwa - men Be - gon - nen
 man - nen Toen ze op de mar(re) kt kwa - men Gin - gen zij

zij te kij - ven; Nu neem ik van mijn le - yens - da - gen,
 sa - men - span - nen; Nu neem ik van mijn le - yens - da - gen,

Geen ou - de wij - ven op mijn wa - gen, Hop, paard - je hop!
 Geen ou - de man - nen op mijn wa - gen, Hop, paard - je hop!

8. Ik heb mijn wagen vol geladen. Vol met jon - ge

meis - jes, Toen ze op de mar(re) kt kwa - men, Zon - gen

zij als sijes; Nu neem ik van mijn le -vens - da - gen

Steeden jon - ge meis - jes op mijn wa - gen, Hop, paard - je, hop!

61. Het Klooster van St. Arjaan.

Fr. de Cort.

Grappig voor te dragen.

1. Li - ze kloeg: „Zoo gansch al - leen Kan ik toch niet blij - ven
 2. Ei! nu zat zij in de klem... Blo - zend sloeg ze dōo - gen
 3. „Zeg, wat is dat voor een sticht?“ Waag - de ze in - de - lijk te

mf

le - ven, Naar een kloos - ter wil ik heen!“ „Wel! dan
 ne - der Bij den klank van Wil - lems stem. „Lie - ve
 vra - gen; „Is de boet' er zwaar of licht?“ „Ei! ze

weet ik raad te ge - ven:
 Li - ze, 'kzeg het we - der. } 1-3. Naar het kloos - ter moet gij
 zou u vast be - ha - gen!

gaan, kind! Naar het kloos - ter van Sint Ar - jaan⁴⁾ kind! Waar er

twee paar schoe - nen aan Het — bed - de - ken staan, kind!"

4.

„Zeg, hoe ware mijn habijt
In die godgewijde veste:
Hel of denker, eng of wijd?“
„Ei! het simpelst is er 't beste!
Naar het klooster, enz.

5.

„Zeg, en dede ik naar uw woord,
Wie geleidt me, wie gelast er
Zich te ontsluiten mij de poort?“
„Ei! de schepene en de pastor!
Naar het klooster, enz.

6.

„Zoo! en gij dan?“ vroeg ze nog.
„Ei! ik zal wel mede moeten:
Twee paar schoenen passen toch
Allerbest aan twee paar voeten!
Kom, we zullen samen gaan, kind!
Naar het klooster van Sint Arjaan, kind!
Waar er twee paar schoenen aan
Het beddeken staan kind!“

⁴⁾In het zuiden van ons land en in Vlaamsch België beteekent „naar het klooster van St. Arjaan gaan“ *gaan trouwen*.

62. Patriotten-Lied.

Bewerkt door W. P. E. de Hart.

1. Wat zul len on ze pa tri ot jes e ten, Als zij in 'tle ger
 2. Wat zul len on ze pa tri ot jes drin ken, Als zij in 'tle ger
 3. Waar op zul len on ze pa tri ot jes sla pen, Als zij in 'tle ger
 4. Waar mee zul len on ze pa tri ot jes schie ten, Als zij in 'tle ger

zijn? Een kiek ske aan't spit ge ste ken, Dat zul len on ze pa tri ot jes
 zijn? Den wijn uit zil ver pin ten, Dat zul len on ze pa tri ot jes
 zijn? Op een bed met schoo ne la kens, Daar op zul len on ze pa tri ot jes
 zijn? Met een ka non met vier wiel tjes, Daar mee zul len on ze pa tri ot jes

e ten,
 drin ken,
 sla pen,
 schie ten.)

1-4. Ka pi tein, lui te nant, Vaan de rig, ser geant, Tam boer, kor poraal, Pa tri
 ot jes al te maal, Ka me ra den, ka me ra den.

63. Wij leven vrij, wij leven blij.

J. Brand.

Volkslied.

Zeer opgewekt.

1. Wij le - ven vrij, wij le - ven blij, Op - Neêr - lands dier - bren
 2. Zijn wij als Mau - rits in - den strijd, Als - Ruy - ter op - de -
 3. Zoo le - ven we al - tijd vrij en blij, Op - Neêr - lands dier - bren

grond; — Ont wor - steld aan de sla - ver - nij, Zijn — wij door een - dracht
 zee; — De han - del bloei door on - ze vlijt! Dat — elk der kuns - ten
 grond; — Door trouw aan ei - gen wet - ten vrij, Praalt Neêr - lands in der

groot en vrij; Hier — dult de grond geen dwing - lan - dij, Waar
 of - fers wijd! En — Neêr - lands vlag blink! wijd en zij! Tot
 volk - ren rij En — 't Va - der - land blijft groot en vrij Tot

Terughouden.
 vrij - heid eeu - wen stond, Waar vrij - heid eeu - wen — stond —
 aan de vers - te reê! Tot aan de vers - te reê! —
 's we - relds a - vond - stond, Tot 's we - relds a - vond - stond. —

64. Wien Neerlandsch bloed. 88

H. Tollens.

J. Wilms.

Langzaam.

1. Wien Neerlandsch bloed in d'a - dren vloeit, Van vreemde smetten vrij, Wiens
 2. Ons klopt het hart, ons zweet het bloed, Bijt rij - zen van dien toon: Geen
 3. Be - scherm, o God! be - waak den grond, Waar - op on - ze a - dem gaat; De

hart voor land en ko - ning gloeit, Ver - heff' den zang als wij: Hij
 an - der klinkt ons vol ge - moed, Ons klop - pend hart zoo schoon: Hier
 plek, waar on - ze wieg op stond, Waar eens ons graf op staat. Wij

stell' met ons, ver - eend van zin, Met on - be - klem - de borst, Het god - ge - val - lig -
 smelt het eerst, het dierst be - lang, Van al - len staat en stand Tot - één ge - voel in -
 smee - ken van uw Va - der - hand, Met diep - ge - roer - de borst: Be - houd voor't lie - ve -

feest - lied in Voor va - der - land en - vorst, Voor va - der - land en vorst.
 dei - gen zang, Voor vorst en va - der - land, Voor vorst en va - der - land.
 va - der - land, Voor va - der - land en - vorst, Voor va - der - land en vorst.

stip

65. Wilhelmus van Nassouwe.

1607.

Marnix van St. Aldegonde.

Bewerking van Joh. Oostveen.

1. Wil - hel - mus van Na - sou - we Ben ick, van duy - schen
2. Myn schilt en - de be - trou - wen Sijt ghy, o Godt mijn

bloet, Het Va - der - landt ghe trou - we Blyf ick tot in den
Heer! Op u soo wil ick bou - wen, Ver laet my nim - mer.

doot! Een Prin - ce van O - ran - giën Ben ick, vry, on - ver -
meer, Dat ick doch vroom mach blij - ven, U die - naer 'tal - ler

veert; Den eo - nink van His - pan - giën Heb ick al - tijd ghe - eert.
stondt, De ty - ran - ny ver - drij - ven Die my myn hert door - wont.

66. Wilhelmus.

1626.

Marnix van St. Aldegonde.

1. Wil - hel - mus van - Nas - sou - we Ben ick van Duyt - schen
 2. Mijn schilt en de - be - trou - wen, Sijt ghij, o Godt, mijn

bloet, Het Va - der lant - ghe - trou - we, Blijf ick tot in - den
 Heer! Op U so wil ick - bou - wen. Ver - laet my nim - mer

Iets vlugger.

doot! Een Prin - ce van O - ran - giën Ben ick vrij on - ver -
 meer! Dat ick doch vroom mag blij - ven. U die naer 'tal - ler

veert; Den Co - ninck van His - pan - giën Heb ick al - tijt ghe - eert.
 stont, De ty - ran - ny ver - drij - ven, Die mij mijn hert door - wont.

67. Wiegeliedje.

Vada.

A. H. Amory.

In zacht wiegende beweging. ♩: 96.

p *poco rit.*

1. Klein ven - tje zal - gaan sla - pen In 't bed - je wit en
 2. Klein ven - tje ligt te sla - pen En moe - der - tje dekt
 3. Klein ven - tje blijft wel sla - pen; Ons ven - tje is zoo

p dolce e legato *poco rit.*

p *a tempo*

zacht. Ons ven - tje is - aan 't ga - pen En moe -
 toe. Hij kan niet eens meer ga - pen: Ons ven - tje
 moe! Een kus - je moet ik ka - pen - Hij lacht mij

dim. *p* *a tempo*

rit. *a tempo*
pp zacht en teer

dertje, die lacht, Su - ja, sla - pe - doe,
 is - te moe, Su - ja, sla - pe - doe,
 droo - mend toe. Su - ja, sla - pe - doe,

molto dolce *pp a tempo una corda*

p *dim.* *pp morendo*

Su - ja, sla - pe - doe, De oog - jes wil - len toe.
 Su - ja, sla - pe - doe, De oog - jes zijn al toe.
 Su - ja, sla - pe - doe, Hij lacht mij droo - mend toe.

p *dim.* *pp morendo*

68. Een kruispunt.

Vada.

A. H. Amory.

Vroolijk en los. $\text{♩} = 104$.

mp

1. Een
2. Maar
3. Bij

a tempo

dim. e poco rit.

p

blond, kwiek meis - ke kui - er - de Den klin - ker - weg naar honk; Wijl
Ant - je, loop je zoò laat nog Den straat, weg langs, al leen? Ik
zon - ne - schijn en hel - dren dag De klin - ker - weg naar honk, Die

p sempre staccato

p

mul - ders Hans wat lui - er - de, Nu d'a - vond - scheem - ring zonk, Op
breng je - be - ter is dat toch: Je schrikt niet meer met een - Wel
Ant - je en Hans als paar - tje zag, Van zang en jool weer klonk: Men

un pochettino ritenuto *a tempo* *cresc.*

t'zan - dig pad bij huis. Doch klin - ker - weg en zan - dig pad. Die
 ja, ik breng je thuis. Jou klin - ker - weg en hier mijn pad Maakt
 bracht een bruids - paar thuis. Ginds vorm - den klin - ker - weg en pad Van -

un pochettino ritenuto *a tempo* *cresc.*

rit. *mf a tempo*

vorm - den saam een kruis. — Hij stap - te aan;
 niet voor niets een kruis. Ze kijkt hem aan,
 ouds te zaam een kruis. Men bleef er staan,

Langzamer. *gedragen en met uitdrukking* *rit.*

Haar tra - ger gaan Bracht bei tot staan, Waar 't maan - licht blonk.
 Blijft e - ven staan; En t'ver - der - gaan Brengt twee bij - een.
 Liet 't twee - tal gaan Hun pad voor - taan, Waar lief - de blonk.

legato ed espressivo

Tempo I.

69. Kerstlied.

J. D. C. van Dokkum.

Ant. Averkamp.

Eenvoudig, naief.

p

In't stal - le - ken te Beth - le - hem Lag Je - zus in z'n

krib - jen, En voor de kou - de dek - te Hem Zijn moe - ders man - tel -

Langzamer.

pp m. v.

3

slib - jen. „Zoet Je - zu - ken, Gij zijt zoo - moe, Ai sla - pe doe! Ai

3

pp

p a tempo

sla . pe . doet¹² Maar 't kin . de . ken Je . zus stiep niet in, En

molto rit.

pp *p a tempo*

lag vol . wijs te sta . ren. Z'n oog . kens wa . ren voch . tig en droef Als

Langzamer.

pp m.o. *3* *3*

die van zijn moe . der wa . ren, Die sus . ten do dijn . de . en zong heel . zacht Dat

pp

p

't klonk als een stil . le vro . me klacht, En t

molto rit.

pp *p*

a tempo

kin-de-ke Je-zus ween-de en kreet: „O moe-derken, moe-derken mij-ne, Dat

a tempo

u om mij het le-ven zoet Zoo slecht en wreed zal schij-nen!⁶

Langzamer.

pp m.v. *3* *ten.*

„Slaap, kin-de, ken, slaap! Wat ko-men-doet Dat zal ik dra-gen met

pp *pp sub.*

groo-ten moed“

pp

70. Het Boertje van de Klei.

H. W. v.d. Mey - M. J. Hofland.

Theo Bosman.

Vroolijk vertellend.

1. Daar was een glun-der boer - tje, een
 2. Eens zag ons glun-der boer - tje, ons
 3. Zoo trouw-de dan ons boer - tje, ons
 4. Nu heeft ons glun-der boer - tje, ons

boer-tje van de klei. Dat had zo'n groo-ten he-kel aan
 boer-tje van de klei. Een al-ler-liefst boe-rin-ne-tje, dat
 boer-tje van de klei. Al met een lief boe-rin-ne-tje, ge-
 boer-tje van de klei. Vol-strekt niet meer zo'n he-kel aan

al-les van de hei. Hy hield al-leen van't vet-te land, Wat
 woon-de op de hei. Die hoort niet op dat schra-le zand, Die
 von-den op de hei. En lus-tig ging het hand-aan-hand: Daar
 al-les van de hei. Hy houdt nog wel van't vet-te land, Maar

iets langzamer
 komt er van dat schra-le zand? O wee, da's niks voor my, Ik houd me aan de klei,
 neem ik mee naar't vet-te land Da's net een vrouw voor my, Dat meis-je van de hei,
 ging een pa-ter langs den kant. En't pa-ter-tje was hy, Het non-ne-tje was zy,
 schimpt niet meer op't schra-le zand, Hy's daar, voor veel te bly, Met vrouw-lief van de hei.

71., Als ik van Uw effen voorhoofd....

Jacques Perk.

Sem Dresden.

Eenigszins langzaam, teeder.

De melodie steeds goed gezongen en gebonden.

p

Als ik van Uw ef-fen voor hoofd, de ver-war-de

lok-ken strijk, en, mijn han-den aan Uw sla-pen,

p

U in de oo-lij-ke oo-gen kijk.... Voelt ge dan mijn blon-de

mf

p

meis - je, dat ik ziels - ge - luk - kig ben,

p *mf*

iets vlugger *mf* *terughouden*

Schoon ik niet, met rad.de lip - pen, al mij - ne za - ligheid be -

p volgen *mf*

Iets, echter weinig, sneller. *mf*

ken? Zou den dui - zend

Iets, echter weinig, sneller. *p* *mf*

terughouden *Zeer rustig.* *p* *mf*

woor. den kunnen zeggen, wat ik tot U zeg, als ik, op die vol. le

terughouden *Zeer rustig.* *pp* *3* *3* *3*

lok ken, ze ge-nend de

f

cresc.

L.H.

Weer iets meer bewogen. *terughouden*

mf han den leg? *p* Ar-me taal, die uit moetspreken, hoe gij

Weer iets meer bewogen. *terughouden*

rit. *mf* *p*

Zeer rustig. *pp* in nig mij be-mint, als ge's kop-ken aan mijn

Zeer rustig. *ppp* *3* *p*

Zeer langzaam. *p* schou-der, Schreit als een ge-luk-kig

terughouden *pp* *3* *pp* *p*

ten.

a tempo

kind!

a tempo

zangerig

p

sf (poco)

terughouden

p

Eerste tempo.

p

Als ik U - wer lok - ken zij - de,

Eerste tempo.

pp

pp morendo

p

p

van Uw ef - fen voor - hoofdstrijk, en, mijn handen aan Uw

mf

sla - pen, U in de oo - lij - ke oo - gen kijk -

p *mf*
dan ge-voel ik me Uw be- hoe- der, en — wat U geen woord ver-

p
kondt — al mijn

cresc. *mf* *p*
hoop spreekt en mijn lief de in de kus

terughouden *p* *pp*
sen van mijn mond.

terughouden *pp* *rit.* *pp* *ppp*

72. Spelevaren.

Justine de Bunje.

W. P. E. de Hart. Op. 14. N° 2.

1. Dei . nend glijdt de
2. Lus . tig drijft ons
3. Zin . gen wij een

ran . ke boot O ver 't hel . dre wa . ter;
boot . je voert; 't Voert ons ver naar bui . ten;
vroom . lijk lied On . der 't voor . waarts glij . den;

Golf . jes ko . men af — en aan — Hoor . hun zoet ge .
Waar de vo . gels vrij — en blij Zee . te wijs . jes
Aa . d'men wij den zoe . ten geur Van de mal . sche

75. Spelvarren.

First system of the musical score. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in G major (one sharp) and 4/4 time. The lyrics are: 'kla ter! Hysch het blan ke zeil om hoog! flui ten. Bo ven ons de blau we lucht, wei den. En wan neer wij huis waarts gaan,'

Second system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: 't Wind je doet het zwel len En het hoo ge Waar de wol kjes stoei en; Om ons heen het Geeft na tuur ons me de t Zoet ver lan gen

Third system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: 'oe ver riet Flui ster zacht ver tel len. wij de veld, Waar de kla vers bloei en. naar haar schoon En haar rei nen

Fourth system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: 'vre de.

73. Hij, die geen liedje zingen kan.

Willem Gijssels.

Emiel Hullebroeck.

Redelijk snel en krachtig gerythmeerd.

mf

1. Als
2. Zoo
3. Het

ff

ik wat laat naar huis toe kom, be - gint mijn vrouw te kij - ven; Wat
dra het on - weer wat ver - zacht, dan kom ik - voor de pin - nen. Ik Heb
kind - je paai - en is een last, men zou er - bij ver - grij - zen! Ik

p

f

Red. *

mf

doe ik niet om haar ge - grom al spoe - dig heen te drij - ven! Ik
u iets lek - kers meê ge - bracht, toe speel het lus - tig bin - nen! En
neem den klei - nen ben - gel vast, en laat hem bie - ze bij - zen, Of

p

zing een lied voor 't ven-ster dan, al tromm.lend op de rui-ten:
 'k krijg er zelf 'een stuka.ken van, om 't vree-ver-bond te slui-ten:
 geef bij 't lied van „Rui-ter Jan“ hem pap-ken van be-schui-ten:

f

Red. * *Red.* * *Red.* *

1-3. Hij die geen lied-je zin-gen kan, die moet er maar eent-je flui-ten.

f zeer gerythmeerd

Red. *

vertragend naar beliefte

Hij, die geen lied-je zin-gen kan, die moet er maar eent-je flui-ten.

den zanger volgen

Red. *

1-2. 3.

ff

74. Tineken van Heule.

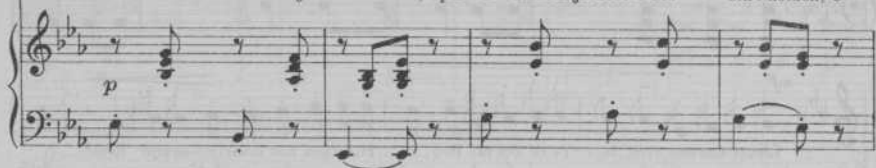
Rene de Clerq.

Emiel Hullebroeck.

Vroolijk en gultig. (M.M. ♩ : 72.)

1. Ti-ne-ken van Heu-le, ons maart - je, Kan wer - ken ge - lijk een paard - je, Kan
 2. Ti-ne-ken heeft geld noch goed - je, Noch lan-de-ke, noch pan-de-ke, noch koet - je, Noch
 3. Ti-ne-ken van Heu-le mijn min - neken, Op - u staat mijn zoet - ste zin - neken, U

moederken haar prijst, Dat mijn zus-ter er om krij-scht, Dan lach ik een beet-je in mijn baard-je!
trippelt naar de bron, Met haar emmer in de zon, En haar klom-peken vast aan haar voet-je:
hande-ken in de mijn, En een bruiloft zal het zijn, Van een boer en een schoon boe- rinneken:

volgen

f *Tijdmaat.*

1-3. Liever dan een visch die in een goud-zee zwemt, Liever dan een vo-gel die geen spa-ren kent,

mf *p* *mf* *p*

mf

Liever dan een freu-le, Ti-ne-ken van Heu-le, Ti-ne-ken ons maartjen in zijn hemd!—

Liever dan een visch die in een goud-zee zwemt, Liever dan een vo-gel die geen spa-ren kent,

mf *p* *mf* *p*

Liever dan een freu-le, Ti-ne-ken van Heu-le, Ti-ne-ken ons maartjen in zijn hemd!—

75. Het liedje van den beiaardier.

Herman Broeckaert.

Emiel Hullebroeck.

Met geestdrift. (M.M. ♩ = 92)

1. Als 't vaantje wap. pert, bei. aar. dier, En ker. mis is ge
 2. En is de blij. dag, bei. aar. dier, De Prins. kens. dag ge
 3. En is de kerst. nacht, bei. aar. dier, De groot. sche. nacht ge
 4. Maar eens ook zult gij, bei. aar. dier, Van op uw hoo. gen

bo. ren, Dan wacht daar. bo. ven uw trouw kla. vier, Dan spoedt ge u,
 bo. ren, Dan zit ge we. der vóór uw kla. vier, En laat uw
 bo. ren, Dan rolt een traan op uw trouw kla. vier, En wat ge
 to. ren, Vol. krach. tig kon. den op uw kla. vier: Sa, taai. e

koe. ne. bei. aar. dier, En klau. tert naar den to. ren. Dan
 deunt. jes, vrank en fier, Uw schoon. ste deunt. jes hoo. ren. Dan
 deunt dan, bei. aar. dier, Dat zal welde He. mel hoo. ren. Dan
 Vla. ming, wees nu fier, Uw hoog. dag is ge. bo. ren! De

klin. ken uw klok. jes o. ver de stee: „Lie. ve ge. bu. re. man,
 klin. ken uw klok. jes o. ver de stee: Voor on. zen ko. ning een
 klin. ken uw klok. jes o. ver de stee: „Men. schen van goe. den
 Vla. ming en is niet lan. ger. knecht, De Vla. ming be. komt zijn.

kom. de gij mée?^u Dan klin. ken uw klok. jes luide en lang,
 vro. me bée: O Hee. re be. hoed on. zen vorst nog lang!^u
 wil. zij vrée!^u Dan klinkt uit uw klok. jes en. gien. zang,
 vol. le. recht! Dan deu. nen uw klok. jes ze. ge. zang,

Tin. ge. lin. ge tin. ge. lang,
 Tin. ge. lin. ge tin. ge. lang,
 Tin. ge. lin. ge tin. ge. lang,
 Tin. ge. lin. ge tin. ge. lang,
 Tin. ge. lin. ge tin. ge. lang,
 Tin. ge. lin. ge tin. ge. lang,

Tin. ge. tin. ge tang!
 Tin. ge. tin. ge tang!
 Tin. ge. tin. ge tang!
 Tin. ge. tin. ge tang!

8

76. Karlijntje.

Lambrecht Lambrechts.

Emiel Hullebroeck.

Zeer lichtjes, vertellend. (M.M. ♩.88.)

1. Zij
2. Een
3. Een
4. De

kwa-men van Ter Bosch ge-re-den, Waar't groo-te ker-mis
knaap trad uit het hoo-ge-ko-ren En wip-te na-der
log-ge wolk kwam aan-ge-wen-teld, Zoo don-ker als een
min-naar zei: „A-dieu! Kar-lijn-tje!“ En sprong weer op de

was: De pach-ter en de pach-te-res-se, Kar-
bij. Het was een stou-te, vlug-ge ke-rel. Daar-
muur; Zij scheur-de plid-der-plet-send o-pen En
baan. Kar-lijn-tje had in heel haar le-ven Geen

(1) De partij in de rechterhand is niet verplicht.

Overgenomen uit „Zes Liederen“ van Emiel Hullebroeck, 14e reeks.

lij - n - tje, blond als vlas. De pach - te - res - se zei, be - kom - merd: „Daar
zat hij aan haar zij. De boer sprak van de ker - mis - fees - te, Was
spoo - ge de lucht vol vuur. Het ging te vier - klauw door de bos - schen, A -
mooi - er reis ge - daan. Nog nooit ge - voel - de zij haar zin - nen Zoo

pp

flik - kert al een star! In tus - schen zat Kar - lijn - tje stil te
lol - lig als een nar, Ter - wijl de hand - jes naar el - kan - der
beel - voor - bij en spar, Ter - wijl de lip - jes naar el - kan - der
lek - ker in de war!.... Ik wensch u al - len zulk een leu - tig

pp

niet vertragen

droo - men	Van	ach - ter op	de	kar.
tast - ten	Van	ach - ter op	de	kar.
zoch - ten	Van	ach - ter op	de	kar.
toch - tje	Van	ach - ter op	de	kar.

1-3. || 4.

niet vertragen

77. De Dahlia.

Lambrecht Lambrechts.

Emiel Hullebroeck.

Vroolyk en guitig.

mf

1. Gij
2. Wan
3. En

zyt, gij, e - ven twin - tig; Daar - bij, een hal - ve heer. Ik
neer de ker - mis daar is, Met vlaai en krie - ken - bier, Dan
wordt het eind - lijk zo - mer En is de vas - ten uit, Dan

ben, ik maar een boer - tje En al zoo jong niet meer. Gy
gaan wij met ons meis - jes Ge - kop - peld op den zwier; Voor.
bindt ons de oude pas - ter Tot brui - de - gom en bruid. Gij

noemt uw lief een bloem-pje, Een roosje, ik weet het, ja, Voor
op gij bei-den, net-jes, Wij traag-jes ach-ter-na: Gij
voert uw blo-zend roos-je Naar Brus-sel of naar Spa; Ik

mij bloeit langs den De-mer, Een fris-sche dah-li-a, Voor
met uw geu-rig roos-je, Ik met mijn dah-li-a, Gy
leid naar Scher-pen-heu-vel Mijn dik-ke dah-li-a, Ik

mij bloeit langs den De-mer, Een fris-sche dah-li-a.
met uw geu-rig roos-je, Ik met mijn dah-li-a.
leid naar Scher-pen-heu-vel, Mijn dik-ke dah-li-a!

78. Riemen en Stuur.

A. Boogaerdt Hooft.

Aletta Jansen.

Zeer opgewekt, verhalend.

mf

1. Ze wil . den gaan va . ren en ze huur . den een boot, Maar kre . gen toen
 2. Zoo stond daar ons paar . tje bij de wach . ten . de schuit, Want hij bleef zoo

 The vocal melody is in the right hand, starting with a half note B-flat, followed by a quarter note A, and then a quarter note G. The piano accompaniment is in the left hand, featuring a rhythmic pattern of eighth notes and chords. The piece is marked with a mezzo-forte (mf) dynamic.

ru . zie, op de kant van de sloot. — Want hij wil . de stu . ren, met
 kop . pig, en zij lach . te hem uit. — Maar de lust om te va . ren, die

 The vocal melody is in the right hand, starting with a half note B-flat, followed by a quarter note A, and then a quarter note G. The piano accompaniment is in the left hand, featuring a rhythmic pattern of eighth notes and chords. The piece is marked with a mezzo-forte (mf) dynamic.

krach . ti . ge hand, En zij had aan roe . ien ge . wel . dig . het land. — „Ik
 ging naar de maan, En brommend zijn bei . den naar huis toe ge . gaan. — Maar

 The vocal melody is in the right hand, starting with a half note B-flat, followed by a quarter note A, and then a quarter note G. The piano accompaniment is in the left hand, featuring a rhythmic pattern of eighth notes and chords. The piece is marked with a mezzo-forte (mf) dynamic.

roe-ien?— ik dank je dat past mij toch niet!— Jij stu-ren?— Neen
brom-men en ru-zie was spoe-dig ge-daan Want in Mei-maand daar

meid.lief je stuurt me in het riet!— „Ik roei niet, 'k wil stu-ren, en
rol-de al het trouw.koets-je aan.— En de brui-gom zei la-chend: „k be-

f riten.
jij roeit de boot, Als je „neen“ zegt— Dan laat ik je al-leen bij de sloot.
loof je in dit uur: Ik grijp de rie-men, en jij hoort aan't stuur.

79. Zeven dappere kereltjes.

Nelly van der Linden
van Snelrewaard-Boudewyns.

Aardig vertellend.
opgewekt.

Ze - ven klei - ne ke - rel - tjes die vorm - den met el - kaar, van

mf

The first system of the musical score is in G major (two sharps) and 2/4 time. It consists of a vocal melody and a piano accompaniment. The vocal line starts with a quarter note G, followed by eighth notes A and B, then a quarter note C, and continues with eighth notes D, E, and F. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and a treble line with eighth and quarter notes.

top tot teen ge - wa - pend, een dap - pre hel - den - schaar, die

The second system continues the melody and accompaniment. The vocal line has a quarter note G, eighth notes A and B, a quarter note C, and eighth notes D, E, and F. The piano accompaniment maintains the same rhythmic pattern.

ze - ven klei - ne ke - rel - tjes die trok - ken toen vol spoed, met

The third system concludes the piece. The vocal line starts with a quarter note G, followed by eighth notes A and B, a quarter note C, and eighth notes D, E, and F. The piano accompaniment continues with the same eighth-note bass line and treble accompaniment.

trom . mels en trom . pet . ten den vij . and te ge .

moet. Die ze . ven klei . ne

fijntjes
kleu . ter . tjes, die ble . ven stok . stijf staan, toen zij een muis . je

langsamer
za . gen; geen durf . de ver . der gaan, geen durf . de

Eerste tempo.

vrag.

ver . der gaan. Die ze . ven klei . ne ke . rel . tjes die

lie . pen uit al . le macht toen 't muis . je om . me .

Langzaam met nadruk. *nog langzamer*

keer . de.... Wie had dat ooit ge . dacht? Wie had dat ooit ge .

Eerste tempo.

dacht?

80. Voor een boos jongetje.

Alb. Steenhoff-Smulders.

Anna Lambrechts-Vos, Op. 10.

Koesterend.

mp altijd gebonden en zangerig

mf

Zal ik je heel mo-oie sprookjes ver-tel-len?

U.C. pp

Als je maar e-ven-tjes stil wil-de zijn

Gaf ik je ro-zen en bon-te ka-pel-len Bra-men nog warm van de

St. Van een Mulderincke

zon - ne - schijn.

Wil je niet gaan waar de vo - gel-tjes flui - ten,

vloeiend

ke - ver-tjes gon - zen doort wui - ven de

gras,

8 trm

15

Ped.

50. Voor een hoos jongste

En met de zacht-wit-te schaa-pjes daar - bui - ten mee-dar-tlen of je een

p

And.

kam-me-tje was?

accel. *8* *8* *rallent*

Zal ik je traantjes weer weg moeten strij - ken? Koppig klein ventje dat dwingt om de maan?

a tempo

rallent.

Als je haar e - vendicht bij kon be - kij - ken, Zou je haar stil in de lucht laten staan.

rallent. *8* *2*

And. *And.*

81. Van een Mulderinneke.

Tekst van
Emile Seipgens.

A. A. Noske.
(Pseud: Anton Marlow.)

Met uitdrukking.

The musical score is written in 6/8 time with a key signature of one sharp (F#). It consists of a vocal melody and a piano accompaniment. The lyrics are in Dutch and are written below the vocal line. The score is divided into three systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are: "Dat schoo - ne mul - de - rin - ne - ke Staat een - zaam aan den vliet, Waar ataag het jon - ge vis - scher - tje Zijn net - ten spant in't riet, Haar tra - nen vloe - en langs de wang, Ver - go - ten van ver - driet, Waar."

Dat

schoo - ne mul - de - rin - ne - ke Staat een - zaam aan den vliet, Waar

ataag het jon - ge vis - scher - tje Zijn net - ten spant in't riet, Haar

tra - nen vloe - en langs de wang, Ver - go - ten van ver - driet, Waar.

om, o schoo-ne vis-schersknaap, Waar om mint gij mij niet?

f *p* *snel*

En toen voor'teerst de

poco rit. *a tempo* *pp*

mor-gen bloak, Kwam hij-weer in het riet, En vond het mul-de-

poco a poco rit. *cresc.*

rin-ne-ke Ver-dron-ken in den vliet.

langzaam *p* *sempre rit.*

82. Grootmoeders breikous.

163

H. W. van der Mey.

Joh. Oostveen.

1. Grootmoedertje, grootmoedertje zeg, o zeg, Leg nu eens even die
2. Grootmoedertje o 'tis zoo groot mijn geheim! 't Bosch was zoo mooi en zoo

brei kous weg! E ven grootmoe.der.tje, dat je moogt lui stren;
wit van de rij; 't ijs was zoo heer lijk, om o ver te zwe ven

k Zal je eens stil in't oor wat flui stren, Dat je moet zwijgen voor
En daar in heeft hij mijn naam toen ge schre ven! Grootmoe.der.tje had u zoo

ie der een zacht Stil ligt de brei kous neer Groot.moe.der.tje wacht.
iets ooit ge dacht? Stil ligt de brei kous nog Groot.moe.der.tje lacht.
herhalen van af't begin.

3. Groot.moe.der.tje, o mijn ge - heim is zoo groot. 't Boschleek te gloei - en in't
 4. Kind - je och wacht jij eens e - ven.tjes toe, Dat ik een heel klei.ne

a - vond.rood 't Scheen wel een we.reld van sprook.jes en droo - men
 vraag aan je doe Eén vraag.maar, kind - je, maar je moet lui - stren.

Toen schreef hij mijn naam weer in een van de boo - men Groot.moe.der.tje nu — wat
 'k Zal die heel stil — in't oor — je flui - stren Schreef hij zijnaam in je

lacht u zoo zacht? Stil blijft de brei - kous:— of Groot.moe.der.tje dacht.
 hart - je ook zacht? Op gaat de brei.kous weer — Kind - je goe nacht.

83. Als de golven rijzen.

H.W. van der Mey en M.J. Hofland.

Joh. Oostveen.

1. Wel zijt ge klein, mijn land, en wild om - spoeld van gol - ven, die
 2. Weer ist U bang mijn land, en drei - gen don - kre tij - den, te
 3. Maar zij is sterk de hand, die U - hief uit - de ba - ren, en

brui - send bre - ken op - uw la - ge vlak - ke strand. Reeds zijt ge keer op keer, in't
 „wa - pen" klinkt de roep, Be - vei - lig grens en strand! En ie - der man sneltaan, en
 welvaart schonken vree aan U mijn Va - der land Die macht'ge hand al - leen kan

spat - tend schuim be - dol - ven, Maar steeds mijn land, hebt geu ont - wers - teld
 dwingt men ons te strij - den, Zal pal een elk voor Neerlands vry - heid
 vei - lig U be - wa - ren En voe - ren vry door ban - ge toe - komst

weer. O Land, mijn ei - gen land. Wel waart ge sterk, mijn Ne - der - land.
 staan. O Land, mijn ei - gen land. Wees sterk ook nu, mijn Ne - der - land.
 heen. O Land, mijn ei - gen land. God zijt uw hulp, mijn Ne - der - land.

84. Dikkie.

H. W. van der Meij.

Jos. Reckers.

Luimig vertellend.

1. Klei - ne dik - ke Dik - kie die was toch zoo
 2. Klei - ne dik - ke Dik - kie schaam - de zich haast
 3. Klei - ne dik - ke Dik - kie kreeg nog meer het
 4. Klei - ne dik - ke Dik - kie kreeg een nieu - we

Goed volgen

dik, Z'n buik - ie was zoo bol wel als een
 dood, Toen sprong ie met z'n broe - kie zoo maar
 land, Toen stak - ie met een lu - ci - fer z'n
 broek, De af - ge - bran - de ou - we smee - t z'n

dik - ke bak - kers mik. Dik - kie daar - om
 in een mod - der sloot. Daar - om kreeg ie
 hee - le broek in brand. Nog meer klap - pen
 moe - der in een hoek. Laat die jon - gens

85. De zingende Bard.

noem - den hem z'n pa en ma En op
 klap - pen van z'n pa en ma En op
 kreeg ie van z'n pa en ma En op
 schreeu - wen zei z'n pa en ma, Ook al

langzamer

straat daar rie - pen hem do jon - gens na:
 straat daar rie - pen hem de jon - gens na:
 straat daar rie - pen hem de jon - gens na:
 roe - pen jou op straat die ben - gels na:

Tijdsmaat.

Kijk daar hei je nou die Dik - kie van den hoek. Wat
 Kijk daar hei je nou die Dik - kie van den hoek. Wat
 Kijk daar hei je nou die Dik - kie van den hoek. Wat
 Kijk daar hei je nou die Dik - kie van den hoek. Wat

heit die Dik - kie toch een dik - ke bee - nen in z'n broek!
 heit ie dik - ke bee - nen in z'n vui - le nat - te broek!
 heit ie dik - ke bee - nen in z'n af - ge - bran - de broek!
 heit ie dik - ke bee - nen in z'n moo - ie nieu - we broek!

85. De zingende Bard.

Bernard Verhoeven.

Jos. Reckers.

1. Daalt uit uw burch - ten met hoof - sche ma - nie - ren
 2. Gij met uw kap - sels en nuf - fi - ge kra - gen
 3. Kna - pen met ron - de op - rech - te ma - nie - ren
 4. Vrou - wen die huist ach - ter sim - pe - le deu - ren
 5. Vech - ters met spa - de en ploeg in de vo - ren

Jof - fers met zwie - ri - gen trant
 Och blijft een ston - de - ken staan
 Droo - mers in 't dwi - gen - de staal
 Waar toch het zon - ne - ken schijnt
 A - dem en kracht van mijn volk

Komt met uw bui - zen en boer - sche ma - nie - ren
 Luis - ter ik zing u een zon - ni - ge sa - ge
 'k Zing van uw spe - len en bon - te ba - nie - ren
 Luis - ter, ik leer u een lie - de - ken neu - ren
 Zor - gen in 't zoet van uw rij - pen - de ko - ren

2. 3. 4. 1. en 5.

Dor - pers en wer - kers van
 Dat gij uw rid - der ziet gaan. _____
 'k Dicht u een hel - den - ver - haal. _____
 Als gij uw kind - je do - deint. _____
 Zin - gen mijn ziel tot een tolk. _____

*Het refrain
 alleen nar het
 1. en 5. vers.*

1. en 5. Ik heb een wijs in mijn hoofd voor u al - len

Ik heb een woord voor uw hart Komt uit uw ho - ven en

hui - zen en hal - len Komt naar den zin - gen - den Bard. _____

86. Inkwartiering.

H. W. van der Mey.

Jos. Reekers.

Marschtempo.

1. 3. Ra.ta-plan ra.ta-plan ra.ta-plan plan plan ra.ta-plan ra.ta-plan ra.ta-plan plan plan ra.ta.

plan ra.ta-plan ra.ta-plan tsieng tsieng tsieng Daar ko-men ze aan met
Nu zijn ze op'tplein, voor.
Zet af het ge-weer En

slaan de trom De kra-ni-ge mi-li-tai-ren Ra.ta-
op de trom Daar ko-men de eer-ste rij-en Ra.ta-
nou hoe-zee Nou le-ve de in-kwar-tie-ring Als er

plan ra - ta - plan ra - ta - plan plan plan. Al - lo wat die jon - gens mar -
 plan ra - ta - plan ra - ta - plan plan plan. De hee - le - troep loert naar be -
 meis - jes maar zijn Is 'n sol - daat te - vree. Al leit ie in hooi - op een

schee - ren En Trijn - tje en Trui - tje en Kee - tje en Ka Gaan
 zij - en Kor - po - raal en ser - geant ge - woon sol - daat Ze
 vlie - ring En trek - ken ze af met slaan - de trom Hoor

Maar - tje en Mien - tje gauw roe - pen An - ne - ko en Ma - rie en Ca -
 knip - oo - gen leuk en knik - ken Sak - ker loot nog 'ris toe dat
 dan me die meis - jes 'ris kla - gen Wat vliegt zoön in - kwart - ie - ring toch

to en Da 't vliegt al - les naar deu - ren en stoe - pen.
 lijkt hier niet kwaad 'k Ge - loof dat zal best zich hier schik - ken.
 drommelsch gauw om Maar 't wa - ren toch pret - ti - ge da - gen.

1. 2. 3.

87. Ik hoorde dees dagen een maagetje klagen.

Oud-Nederlandsche Volks-liederen.

Julius Röntgen.

Allegretto leggiero.

1. Ik hoor - de dees da - gen een maa - get - je
kan - der mijn baa - ten zijn vrien - de - lijk
was 'er ver - he - ven, hij wou der mij
plag - ter om te la - chen, nu vind ik mijn

kla - gen: „wat - moet ik, wat - moet ik ver - dra -
praa - ten? Nu - ben ik, nu - ben ik ver - laa -
ge - ven, zijn trouw - tje, zijn trouw - tje ver - he -
nag - ten in - traai - nen, in - traai - nen en - klag -

1. gen? Ik gen? Die - mijn plagt te be -
ten. Wat ten. door - spree - ken en -
ven; hij ven; door - kwee - len en -
ten; Ik ten; mijn - vreugd en ge -

min - nen is ver - an - derd van - zin - nen; dat -
 smee - ken, is de lief - de ont - stee - ken, och ik
 spee - len en - fluij - ten en - vee - len, hij mijn
 nug - ten nu - gaat van mijn - vlug - ten, ver -

cresc. *p*
 min - nen, dat - min - nen van - bin - nen.
 ben schier, och ik ben schier be - zwee - ken.
 hert - jen, hij mijn hert - jen kwam stee - len.
 an - derd, ver - an - derd in - zug - ten.

cresc. *p* *leggiere*

1. 3. 4.

2. Wat
 3. Hij
 4. Ik

88. Meisken jong, mijn maegdeken teêr.

Oud-Nederlandsche Volks-liederen.

Julius Röntgen.

Moderato.

p e molto dolce

1. „Meis-ken jong, mijn maegde-ken teêr, hoe komt men in dit hui-ze-ken
jong, mijn maegde-ken teêr, hoe kom ik in dit bed-de-ken

più dolce

neêr?“ „Trek aen het koor - de-ken van de klink, dat het deur - ken o - pen
neêr?“ „Daer voor mijn bed - de-ken staet een bank, springer op en wacht niet

poco sost.

springt!“ sprak dat lod-de-rig meis - je. 2. „Meis-ken
lang!“ sprak dat lod-de-rig meis - je. 3. „Meis-ken

a tempo

jong, mijn maeg-de-ken teër, waer leg ik dan mijn han-de-kens

neer?" „Leg u-we han-de-kens op mijn hert, 't zal ver.

più dolce

pp

drij ven pijn en smert," sprak dat lod-de-rig meis-je.

a tempo

poco sost.

p

poco più tranquillo

89. Willen wij 't haesken jagen.

Oud-Nederlandsche Volks-liederen.

Julius Röntgen.

Vivace.

p

f *p*

1. Wil - len wij, wil - len wij 't haes - ken ja - gen door de hei? "Ja het
 2. 't Haes - ken blij, 't haes - ken blij kwam ge - loo - pen door de hei. On - der
 3. Haes - ken vrij, haes - ken vrij, wil maer spe - len door de hei. 't Ja - ger.

f *p*

cresc.

haes - ken, gij en ik - ke, door den din - ne, door den dik - ke
 't groen ge - boont ge - ze - ten, wa - ren zij ge - heel ver - ge - ten
 ken dat is ge - van - gen, door heur schoo - ne roo - de wan - gen.

cresc.

f *piu f*

't haes . ken wil . len wij ja - gen gaen, 't haes . ken wil . len wij ja - gen
 wat ze moes - ten ja - gen gaen, wat ze moes - ten ja - gen
 't Meis . ken wil . de hem ja - gen gaen, 't meis . ken wil . de hem ja - gen

p

gaen.
 gaen. 1-3. Deur
 gaen.

haes . ken, doo - de - lijk haes . ken, deur haes . ken, door de

pp

heil Deur haes . ken, doo - de - lijk haes . ken, deur haes . ken, door de

1. 2. 3.

heil heil

90. De huislijke haard.

Hendrika van Tussenbroek.

Levendig. (♩ = 116.)

1. De wind giert snerp. end
woud thans een zaam en
gie ren de vla gen, laat

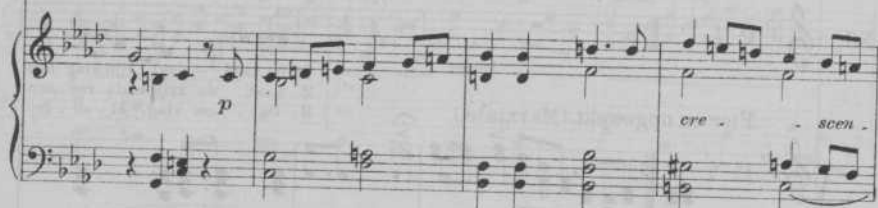
Ped. bij iedere harmoniewisseling.

o . ver het veld; wild dwar.relt de sneeuw langs de rui . ten, en
bla . der . loos schudt ril . lend — zijn kra . ken . de twij . gen; de
dwar.len de sneeuw, zwaai win . ter — uw snerp . en . de roe . de! al

le . gert in hoo . pen zich voor — de deur, als of ze ons er bin . nen wil
vo . gel . tjes zijn het reeds lang — ontvlucht, of zit . ten ver . kleumd en
gees . selt ge d'aar . de met grim . mig ge . weld wij tar . ten hier bin . nen uw

slui . ten . Maar wij zit . ten vei . lig en wel be . waard , ge . zel . lig bij 't vuur van den
 zwij . gen . Maar wij zin . gen vroo . lijk in 't rond ge . schaa deen lof . lied ter eer van den
 woe . de ; en gun . nen aan ie . de . re ster vling op aard zoön war . men ge . zel . li . gen

huis . lij . ken haard , ge . zel . lig bij 't vuur van den huis . lij . ken haard !
 huis . lij . ken haard , een lof . lied ter eer van den huis . lij . ken haard !
 huis . lij . ken haard , zoön war . men ge . zel . li . gen huis . lij . ken haard !

2. Het
 3. Laat

91. Onze Vlag.

H. W. van der Mey.

Constant van de Wall, Op. 10.

Fier en opgewekt. (Marziale.)

Viool ad lib. *mf*

ZANG.

1. Hol-land zal zijn vlag niet
2. Laat de krijgs.kla.roe.nen
3. On-ze vlag, al-ou-de

Fier en opgewekt. (Marziale.)

PIANO. *mf*

strij-ken, Niet voor dreij-ging noch ge-weld. Voor geen
schal-len, Laat ze roe-pen luid ten slag. Wie ons
tee-ken, Van een eer-vol groot ver-leen, Blijft van

vreem-de macht zalt wij-ken, Niet ter zee en niet te
aan-gript vindt ons al-len, Vindt ons één rondom de
Hol-lands kracht nog spre-ken Door de ver-d're eeuw-en

veld. On. ze vlag al zoo-veel ja ren Hol-lands
 vlag. Holland zal zijn vlag niet strij ken Niet ter
 heen. Hoogde vlag haar vrij ge- he ven En d'O

trots en Holland's eer, zullen smetloos wij be- wa ren, Ba- len
 zee en niet te veld, zalgeenduibreed im- mer wij ken, Voorgeen
 ran je wimpel op! Wat de toe-komst ooit- moog' ge ven, Hol-land

1. 2. wij voor niemand neer!
 drei- ging noch ge- weld!

3. houdt zijn vlag in top!

92. Zooals een vogelijn.

Justine de Bunje.

E. Wettig-Weissenborn.
Hengeloo.

Levendig.

mf

1. Het was op een zon - ni - ge mor - gen in Mei: twee
 2. *(p)* Maar weet je wat één van die vo - gel - kens dée? Dat
 3. *(mf)* Toen heb - ben ze sa - men een nest - je ge - bouwd. al

mf

vo - gel - kens zon - gen zoo lus - tig en blij. Ze za - ten te schom - me - len
 dacht, op één twijg is wel plaats voor ons twee! En wel dra ze koos - den op
 tus - schen het lom - mer, heel diep in het woud. Dra kwam er be - we - ging in't

elk op een twijg, 't ging zacht op de maat van hun klan - ken - ge - rijg.
 vo - gel - ma - nier. Wat had - den die bei - den daar saam een pla - zier!
 hui - ze - ken daar; toen zwoeg - de met lief - de dat vo - ge - len - paar.

(licht)
p

03. Het schoonste lied.

mf

0 za - lig het har - te, dat
 0 za - lig het har - te, dat
 0 za - lig het har - te, dat

pp *loco*

p

zin - gend kan zijn, zoo - als het vo - ge - lijn, o
 min - nend kan zijn, zoo - als het vo - ge - lijn, o
 zor - gend kan zijn, zoo - als het vo - ge - lijn, o

p

p

za - lig het har - te, dat zin - gend kan zijn, zoo - als het
 za - lig het har - te, dat min - nend kan zijn, zoo - als het
 za - lig het har - te, dat zor - gend kan zijn, zoo - als het

p

1-3. vo - ge - lijn.

pp

f

93. Het schoonste lied.

G. Kuiper.

E. Wettig-Weissenborn.
Hengelo.

Envoudig.

p

Het kind was nog jong, en haar har-te ke zong het lied-je van zin-gen en

p

spe-len, ze had er haar wieg-je, ze had er haar pop en dan nog vriendin-nen, ze

had ze vol-op. Het

mf

p

Iets langzamer.

meis-je werd ou-der, en an-ders haar lied; de pop en het wieg-je, daar van zong zij niet.

mf

p

Ze keek in den spie - gel naar jurk en naar hoed, ze

keek op de straat, wel - ke jonk - man haar groett.

mf Het

p *mf*

meis - je werd twin - tig en naar har - te - lust zong zij het lied - je van le - ven en

f

lie - ven. Ze bood er een jonk - man haar har - te - ken aan, en sa - men met hem is, ze

Langzamer en rustig.

p dolce

va - ren ge - gaan. Toen zong ze het lied - je, ver -

(Rustiger)

p

Zeer rustig.

he - ven en schoon, veel lief - lij - ker, vol - ler dan and' - re van toon. Toen

ritard. ten.

zong ze dat lied, dat won - de - re lied. het lied - je der moe - der, het wie - ge -

ritard.

lied.

pp a tempo

ppp rit.

94. Romance.

187

H. W. van der Mey.

E. Wettig-Weissenborn.
Hengelo.

mf

1. Twee jon - ge - lui wou - en graag trou - wen Ze had - den el - kan - der zeer
2. En Ne - lis die knik - te al zucht - end: Ik ben nog pas ne - gen - tien
3. En spar - te - lend daar in de gol - ven Ge - zon - ken al heel tot de
4. De gol - ven kab - bel - den ver - der En droe - gen Cor - ne - lis naar

mf

lief. — Maar de Ya - der van haar was er - te - gen, Dat was voor de stum - perds een
jaar. — Maar k'volg jou in dood en in le - ven... Alst moet, dan mot het ook
kin. — Riep hij: „Mi - na, nou is het jouw beurt! Je ziet, — ik lig er al
zee. — Zijn por - te - mon - naie en hor - lo - ge Nam Mi - na als aan - den - ken

f

grief. „Zeg Ne - lis, zei hui - lend het meis - je, „Dat kan zoo niet lan - ger meer
maar! — Hij kus - te voortlaats nog zijn Mi - na, Hing klee - ren en pet aan een
in! — Maar Mi - na stond snik - kend aan doe - ver, En wrong hare han - den en
mee. — Ver - loofd la - ter weerdacht ze dik - wijs Zoo on - der een kneep en een

f

gaan. Kom, ma - ken wij sa - men maar heel gauw Een eind aan ons lam - me be - staan!
paal, En sprong ééntwee - drie met een aan - loop Par - does in het mid - den der Waal.
riep: „Och Ne - lis, zal hier toch maar blij - ven... De Waal is zoo vree - se - lijk diep!
zoen: Had ik toen ge - daan net als Ne - lis Dan kon ik dit nu niet meer doen.

f

95. Paardebloemetje.

H. W. van der Mey.

Henri Zagwijn.

Vertellend.

Paar - de - bloe - me - tje voelt zich zoo gou - den, gou - de - ner nog dan de

gou - den - zon - 't Voelt zich zoo luis - ter - rijk, dat, als het wou - de,

't Zelfs wel het zon - ne - tje dui - te - ren kon.

tegenhoudend
pp

Eerste beweging.

Al zij - ne kaars - jes toen heeft - het ont - sto - ken

p

Hon - derd wel, mid - den in

breeder wordend

f

Eerste beweging.

mid - dag - gloed, Waar - schuwend heeft uit het

p

sterk terughoudend

haag - je ge - spro - ken 't Vo - gel - tje;

tr

licht

Langzaam, waarschuwend.

„Bloe - metje, bloe - metje, weet, wat je doet, weet, wat je doet!”

The first system features a vocal melody in G major with a key signature of one sharp (F#). It begins with a treble clef and a common time signature. The melody is characterized by triplet figures in the first two measures, marked with a '3' and a slur. The piano accompaniment is in the same key and time, featuring a steady eighth-note pattern in the right hand and a more complex, syncopated pattern in the left hand. The lyrics are written below the vocal line.

Meer beweging.

Maar het bloe-me-tje wil de niet luis-tren,

The second system continues the piece with a tempo change to 'Meer beweging'. The vocal line starts with a whole rest, followed by a melody that includes a triplet marked with a '3'. The piano accompaniment is marked 'pp' (pianissimo) and features a more active, flowing pattern. The key signature remains G major.

Al zij-ne kaars-jes toch stak het aan, Dat voor dien luis-ter het

The third system shows the vocal line entering with the lyrics 'Al zij-ne kaars-jes toch stak het aan, Dat voor dien luis-ter het'. The piano accompaniment is marked 'mf' (mezzo-forte) and continues with a steady eighth-note pattern. The key signature is G major.

zon-ne-tje duis-tren, Ach-ter de wol-ken er schui-len zou gaan.

The fourth system concludes the piece with the lyrics 'zon-ne-tje duis-tren, Ach-ter de wol-ken er schui-len zou gaan.' The piano accompaniment is marked 'afnemend' (diminuendo) and features a more active, flowing pattern. The key signature is G major.

Op de Heide

Eerste beweging.

Mooi scheent zon.ne . tje

mf *f*

net op het haag . je . 't Vo - gel . tje floot er zijn wijs - je luid . En... het stout

p *mf* *p*

win . de . ke woei — met een vlaag . je , floept! Als de

mf *f* *p*

hon . derd klein . kaars . jes er uit .

p *afnemend* *pp*

licht

96. Op de Heide.

S. G. Reddingius v. Harlingen.

Henri Zagwijn.

Zacht, droomerig-verlangend.

pp O - ver de hei - de, din don

(tokkelend)

pp

dei - ne, O - ver de hei - de, din don don....

p

wei - den de schaa - jes, din don dei - ne, wei - den de

p

schaa - jes, din don don.... *mf* loo - pen de schaa - jes met

mf

klap - pen - de voet - jes, *f* spe - len er zoet - jes, din don

dei - ne, *p* spe - len er zoet - jes, *pp* din don don *mf* gaan wij, mijn

lief - ste, nu stil ons ver - blij - den, *f* hier op de hei - de,

din don dei - ne, *p* hier op de hei - de, *pp* din dan don....

